

Dariusz Sitek
AUTOREFERAT

Wydział Rzeźby i Intermediów
Akademia Sztuk Pięknych w Gdańsku

2019

dr Dariusz Sitek

Posiadane dyplomy, stopnie naukowe:

Magister sztuki

Państwowa Wyższa Szkoła Sztuk Plastycznych w Gdańsku

Wydział Rzeźby, 1996

Doktor sztuki w dziedzinie sztuk plastycznych w dyscyplinie sztuki piękne:

Akademia Sztuk Pięknych w Gdańsku, Wydział Rzeźby, 2011

Tytuł rozprawy doktorskiej: **Pytanie o Człowieka poprzez interpretację pracy pt. :**

Ucieleśnienie

Promotor: dr. hab. Jan Szczypka

Recenzenci: kwal. II st. Janina Rudnicka, prof. nadzw. dr. hab. Marian Molenda

Informacje o zatrudnieniu:

Akademia Sztuk Pięknych w Gdańsku

Wydział Rzeźby i Intermediów (do 2019 Wydział Rzeźby i Intermediów)

Od 2006 -2017 – asystent

od 2017 – adiunkt

Pracownie:

2015-2019 - Projekt badawczy, *Technologia tworzyw sztucznych* dla studentów II roku Podstaw Rzeźby

2013-2019 - Asystent na Wydziale Rzeźby i w Pracowni Podstaw Rzeźby u prof. J. Szczypki.

2006-2014 - Asystent w Pracowni Podstaw Rzeźby prof. Wojciecha Sęczawy

2009-2011 - Pracownia Technologii Kamienia dla studentów II roku Podstaw Rzeźby

2002-2006 - Asystent na studiach uzupełniających, magisterskich w Pracowni prof. Stanisława Radwańskiego

1997-1998 - Asystent na Wydziale Rzeźby w Pracowni Podstaw Rzeźby pod kierunkiem prof. Mariusza Kulpy

Osiągnięcie artystyczne wskazane do habilitacji:

Opracowanie koncepcji projektowej rzeźby upamiętniającej postać Stanisława Pyjasa zlokalizowanej w Krakowie. Realizacja w grudniu 2018, oficjalna inauguracja pomnika w maju 2019.

spis treści

1. WSTĘP	6
2. OPIS ZREALIZOWANYCH PRAC, WYSTAW	
Cykl obiektów rzeźbiarskich, pt.: <i>Portret</i> , 2006 – 2008.....	6
<i>Park Kamienny</i> , 2010 realizacja przestrzenna w ramach Inwestycji dofinansowanej z Regionalnego Programu Operacyjnego na lata 2007 – 2013, Gmina Chmielno. Przy współpracy wójta gminy Chmielno oraz nadzorcze architektonicznym z dr hab. Iwoną Dzierżko-Bukal prof. ASP, Wydział Architektury i Wzornictwa, Akademia Sztuk Pięknych w Gdańsku.....	8
Obiekty rzeźbiarskie, pt.: <i>Ucieleśnienie</i> , 2011.....	8
Cykl obiektów rzeźbiarskich, pt.: <i>Infanticide</i> (dzieciobójstwo), 2012 – 2017.....	9
<i>Okno życia</i> (z cyklu <i>Infanticide</i>), 2013.....	10
<i>Studnia</i> (z cyklu <i>Infanticide</i>), instalacja przestrzenna, 2013.....	11
<i>Infanticide</i> (z cyklu <i>Infanticide</i>), grupa obiektów, 2012.....	11
<i>Rzeź-ba</i> (z cyklu <i>Infanticide</i>) obiekt rzeźbiarski, 2013.....	12
<i>Twoja decyzja</i> , instalacja, 2016.....	12
<i>Nieobecność</i> (z cyklu <i>Infanticide</i>), instalacja, 2015.....	12
<i>Obiekt I</i> , obiekt rzeźbiarski, 2017, <i>Obiekt II</i> , obiekt rzeźbiarski, 2017.....	13
<i>Sedilia</i> , obiekty ze stali, 2019.....	13
Realizacje w przestrzeni publicznej, wybrane propozycje projektów.....	14
<i>There is no freedom without solidarity</i> , <i>Nie ma wolności bez solidarności</i> , 2018 Konkurs na polski eksponat do Kwatery Głównej NATO w Brukseli ogłoszony przez Ministerstwo Spraw Zagranicznych.....	14
Pierwsza edycja Konkursu Artystycznego o Nagrodę im. Chrisa Schwarza ogłoszonego przez Żydowskie Muzeum Galicja w Krakowie.....	15
OPRACOWANIE KONCEPCJI PROJEKTOWEJ RZEŻBY UPAMIĘTNIAJĄCEJ POSTAĆ STANISŁAWA PYJASA ZLOKALIZOWANEJ W KRAKOWIE (dzieło wskazane do habilitacji)	
-Opis koncepcji zagospodarowania terenu objętego opracowaniem konkursowym.....	17
-Opis wykreowanej idei projektowej rzeźby oraz przyjętych rozwiązań plastycznych i materiałowych.....	18
- Opis sposobu wykonania rzeźby, w tym w szczególności technik wykonania rzeźby oraz innych istotnych części pracy konkursowej.....	18

-Stal corten (charakterystyka).....	18
-Treść napisów proponowanych do umieszczenia na betonowej ścieżce	19
3. AUTOREFERAT, english version.....	20
4. WYKAZ DOROBKU ARTYSTYCZNEGO, NAUKOWEGO I ORGANIZACYJNEGO	
Dorobek artystyczny po doktoracie (wystawy indywidualne)	39
Konkursy, stypendia, nagrody, realizacje.....	40
Współpraca przy realizacjach	42
Dorobek artystyczny przed 2011 rokiem	43
Praca organizacyjna na rzecz uczelni	44
Projekty badawcze i edukacyjno-popularyzatorskie	46
Katalogi /monografie – współpraca, realizacja	48
Działalność dydaktyczna	48

WSTĘP

Gdybym miał precyzyjnie odnieść się i opisać temat swojej twórczości i zainteresowań to niewątpliwie był i jest to szeroko pojęty aspekt człowieka, człowieczeństwa w jego podstawowej *conditio humana*, kondycji ludzkiej. Definicja tego pojęcia odnosi się do filozofii, antropologii filozoficznej, nauk humanistycznych, nauk społecznych czy psychologii społecznej. Jest również podstawowym zagadnieniem egzystencjalnym, które dotyczy każdej istoty.

Człowiek na co dzień postrzega siebie dwojako: z zewnątrz jako fizyczne zjawisko i od wewnątrz jako coś istniejące samo dla siebie. Nadrzędna jedność, łącząca obie te perspektywy, nie poddaje się obiektywizacji, gdyż uczestniczą w niej obie przeciwstawne, znoszące się wartości – psychologiczna i fizjologiczna, co pogłębia przepaść, zamiast ją niwelować czy zacierać granice. W kontekście psychologii społecznej interesuje mnie zdolność człowieka lub raczej jego sposób działania, wolnej woli, która dokonuje wyboru wobec wartości moralnych, czy etycznych. Nie staram się oceniać, punktować, czy radykalnie krytykować pewnych postaw, które w potocznym przekonaniu według moralnych ocen mogą być ocenione negatywnie lub wręcz określone jako przestępstwo. Jako twórca i jako człowiek zmagam się z zagadnieniami, tematami społecznymi podkreślając i ujawniając te, które mnie wyjątkowo zainteresowały, czy zainspirowały. Bardzo świadomie sięgam po adekwatne środki wyrazu, różnicuję dobór materiałów, chętnie stosuję techniki własne. Pracuję głównie w stali i innych metalach również kamieniu, drewnie oraz sztucznych tworzywach, silikonach.

Cykl obiektów rzeźbiarskich, pt.: *Portret*, 2006 – 2008.

Refleksja wobec tematu kondycji ludzkiej, stanowiła inspirację we wcześniejszych moich realizacjach, gdzie próbą odpowiedzi była seria portretów z 2006- 2008 roku, kiedy pracowałem bez realnego modelu, odwołując się raczej do samej idei portretowania i zmiennych sposobów postrzegania człowieka z jego emocjami – od klasycznych form, po abstrakcje, które nie tylko pozbawiają twarz charakterystycznych rysów cech osobowych, ale całkiem je zacierają. W tej konwencji powstało około 19 prac, kompozycji, zatytułowanych **Portret**, które miałem okazję zaprezentować, na obszernej wystawie indywidualnej w Galerii *Refektarz* w Kartuzach w 2010 r. Kuratorka wystawy, Zofia Tomczyk – Watrak, w tekście analizującym pokazane prace, scharakteryzowała je w bardzo wnikliwy sposób:

„...choć nie mają swojego pierwowzoru, zachowują „portretowość” i pozostają w ramach gatunku portretowego. Wydaje się, że nie chodzi w nich o zachowanie rysów konkretnego modelu, a raczej o zachowanie, w ramach jednostkowego portretu określonego historycznego stylu, traktowanego czasem niemal jak cytat”.

„...na dotychczasową jego twórczość, a zwłaszcza serię portretów, można też spojrzeć z innego punktu widzenia. Można je potraktować jako swoisty zbiór artysty, który przyjmuje postawę wędrującego po historii sztuki „kolekcjonera”. Sądzę, że można je wpisać w model ponowoczesnego kolekcjonerstwa w rozumieniu, jakie mu nadał Walter Benjamin. Istotą tego kolekcjonerstwa jest spacer po historii, gromadzący nie tylko „przedmioty”, ale także wrażenia i doświadczenia, zawsze odzwierciedlający indywidualne preferencje zbieracza, powiązane zwykle z określonymi sytuacjami i emocjami. Jest to również wybór postawy twórczej, która kolekcjonerstwo traktuje jako sposób uczestniczenia w kulturze i sztuce oraz budowania własnej tożsamości artystycznej. Postawa taka w interpretacji filozofów i teoretyków kultury jest odpowiedzią na naturę ponowoczesnego świata, którą charakteryzuje nadmiar, zróżnicowanie, pluralizacja i wieloznaczność. Dla współczesnego artysty tematem staje się sama historia sztuki jako zbiór gotowych form, swoisty magazyn, z którego można dowolnie czerpać.”¹

Ze swojej perspektywy mogę dodać, że tamten sposób pracy, bardzo fizyczny, haptyczny, bezpośredni, zakładał również aspekt poznawczy i edukacyjny jeśli chodzi o wykorzystane i zastosowane techniki do realizacji całej serii Portretów. Materiałem, który szczególnie zwrócił moją uwagę w tamtym czasie była żywica poliestrowa z możliwością łączenia ze sobą różnych składników w celu otrzymania różnorodnych faktur, powierzchni, kolorów. Możliwości, jakie daje ta technika jeśli chodzi o formy wyrazu, nietypowe kształty, zaskakujące połączenia, są ogromne, ograniczone jedynie chyba tylko skalą przedsięwzięcia. Od 2015 roku prowadzę zajęcia z *Technologii tworzyw sztucznych* dla studentów II roku Podstaw Rzeźby w ramach projektu badawczego, gdzie uczę wszystkich zainteresowanych technik odlewania w żywicy poliestrowej. Do ciekawych doświadczeń należy zdecydowanie plener w Skokach pod Poznaniem, gdzie w 2018 roku z grupą studentów Katedry Rzeźby mieliśmy okazję doświadczyć i poznać różnych sposobów pracy i technik realizacji naszych kolegów z UAP z Poznania.

¹ Zofia Tomczyk –Watrak, *Portrety bez modeli. O rzeźbie Dariusza Sitka*, 2010r. (tekst napisany po mojej wystawie indywidualnej), pt.: *Portret*, Galeria Refektarz, Kartuzy, 2010r. (w druku ukazał się w kwartalniku Centrum Rzeźby Polskiej w Orońsku : *Orońsko* nr 1-2/2011, str. 46-48

Park Kamienny, 2010 realizacja przestrzenna w ramach Inwestycji dofinansowanej z Regionalnego Programu Operacyjnego na lata 2007 – 2013, Gmina Chmielno. Przy współpracy wójta gminy Chmielno oraz nadzorcze architektonicznym z dr hab. Iwoną Dzierżko-Bukal prof. ASP, Wydział Architektury i Wzornictwa, Akademia Sztuk Pięknych w Gdańsku.

Jedną z obszerniejszych realizacji przestrzennych w moim dorobku było opracowanie i stworzenie **Parku Kamiennego** na terenie Gminy Chmielno. Idea powstania tego założenia była inicjatywą mojego ojca Prof. Edwarda Sitka, który wiele lat temu mocno związał się z Kaszubami, miejscem, które potraktował jak swój drugi dom. Właśnie tu, w sercu Kaszub w porozumieniu z wójtem gminy Chmielno, zaplanował organizację przestrzeni o walorach estetycznych z wykorzystaniem naturalnego surowca, granitu polnego. Miejsce miało sprzyjać spacerom, relaksowi jak i pracy twórczej młodych adeptów sztuki. Niestety śmierć ojca przerwała wszystkie plany i zamierzenia. Jeszcze przed 2010 rokiem we współpracy z dr hab. Iwoną Dzierżko-Bukal prof. ASP z Wydziału Architektury i Wzornictwa, Akademii Sztuk Pięknych w Gdańsku, podjąłem się kontynuacji idei ojca, projektując na obszernym terenie przy jeziorze Kłodno kamienne założenie architektoniczne. Dodatkowo zaproponowałem realizację obiektu z surowego granitu z drewnianą kompozycją odnoszącą się celowo do idei budowy tradycyjnego, kaszubskiego domu szachulcowego. Praca została wpisana w całą koncepcję zagospodarowanego terenu, gdzie do dzisiaj można ją oglądać wchodząc w obszar *Parku Kamiennego* na *Wichrowym Wzgórzu* w Chmielnie.

Obiekty rzeźbiarskie, pt.: *Ucieleśnienie*, 2011.

Innym materiałem rzeźbiarskim, którym posługiwałem się przez wiele lat była glina ceramiczna. W 2011 roku, w ramach pracy doktorskiej zrealizowałem obszerną pracę pt.: ***Ucieleśnienie***. W pierwszym etapie tego projektu powstał cykl ceramicznych głów, zmultiplikowanych do owalnego kształtu jaja, embrionu, symbolizującego życie - tego pierwotnego, najprostszego, czego dosłowność stanowiła właśnie glina - materiał z którego powstały prace. Elementem, różnicującym formy, był niepowtarzalny kolor ceramicznej gliny, sprowadzony do wszelkich odcieni beżu, brązu, cegły, ziemi, również faktura, delikatna - jak precyzyjna tkanka oplatająca każdą skorupę. Cechą indywidualną poszczególnych głów – jaj, były usta, wyrażające różne stany emocjonalne : radość, smutek, żal, złość, apatię, nienawiść, bierność. W drugim etapie pracy zrealizowałem kilkanaście owalnych, krągłych form, które były symbolicznym odniesieniem do ludzkiej głowy, kształtu kuli, uniwersalnego symbolu o znaczeniu egzystencjalnym. Dopełnieniem

kompozycji była realizacja dwóch dużych obiektów z gliny i jednej formy kulistej żywicznej, którą pokryłem blachą miedzianą.

Każdy z elementów pracy był eksponowany bezpośrednio na podłodze, posadzce, ziemi. Mam tu na myśli nie dowolność, przypadkowość umiejscowienia, a wręcz przeciwnie, bardzo ostrożny, świadomy wybór podłoża dla tej pracy. Specyfika miejsca czy wnętrza nadaje bardzo często dodatkowy kontekst pracy, często mimowolnie. Chcąc uniknąć niezamierzonych dodatkowych symboli wprowadzających nowe pole interpretacyjne, postawiłem sobie zadanie znalezienia wnętrza odpowiednio korespondującego z ceramiczną kompozycją, nie przytłaczającego swoją ciasnotą jak i nie gubiącego prac przez swą obszerność. Praca była eksponowana w ramach wystawy indywidualnej w Galerii Refektarz w Kartuzach w 2011 roku, oraz w galerii Kaplica w Centrum Rzeźby Polskiej w Orońsku w ramach wystawy indywidualnej w 2013 roku.

Interpretując tą pracę, celowo używam odniesień do relacji międzyludzkich, uniwersalizując pewne znaczenia. Jak wspomniałem wyżej, efekt mojej pracy skłonił mnie do próby znalezienia odpowiedzi na pytania dotyczące relacji międzyludzkich, rodzaju komunikacji, doznań, emocji, ekspresji uczuć, reguł psychologicznych, które najlepiej można odczytać obserwując pewną zbiorowość w tym wypadku, masę, która jest zjawiskiem równie zagadkowym, co uniwersalnym, powstającym nieoczekiwanie tam, gdzie przedtem nie było nic.

Cykl obiektów rzeźbiarskich, pt.: *Infanticide* (dzieciobójstwo), 2012 – 2017.

W kolejnych latach zdecydowanie zmieniłem środki ekspresji, całkowicie odszedłem od figuratywności porzucając glinę na rzecz realizacji obiektów ze stali, w dalszym ciągu pogłębiałem swoją wiedzę i możliwości zastosowania żywicy epoksydowej czy poliestrowej. Temat, który niezmiennie poddawałem refleksji krążył wokół ludzkiej kondycji, jednak z ukierunkowaniem na sprawy społeczne, które poddałem wiwisekcji. W latach 2013 – 2015 zrealizowałem cykl obiektów generujących pytania o wartość ludzkiego życia, etykę, humanitaryzm, empatię, problem odrzucenia.

Cykl prac, pt.: ***Infanticide*** (dzieciobójstwo) to obiekty rzeźbiarskie z drewna, stali, blachy, szkła, instalacje przestrzenne z wykorzystaniem światła, żywicy, techniki własnej. Ideą stworzonego cyklu była próba krytycznego przyjrzenia się bardzo niepokojącej sytuacji, którą od jakiegoś czasu można było zaobserwować w większości polskich mediów - prasie, internecie, telewizji. Ciągłe ujawniany w formie skandali, sensacji, nadmiar przemocy generowanej zwłaszcza przez rodziny, opiekunów względem dzieci, sprowokował mnie do podjęcia tematu, paradoksalnie, nie w formie dosłownej,

reporterskiej, a symbolicznej, przy wykorzystaniu języka plastycznego opisu. Poprzez szereg realizacji moim celem było skłonienie odbiorcy do krytycznej refleksji nad smutnym faktem zaistniałym we współczesnym świecie (sprawa porzucania dzieci nie dotyczy wyłącznie Polski), uprzedmiotowienia istot ludzkich, bezdusznego ich traktowania, braku szacunku do wartości jaką jest ludzkie życie.

Okno życia (z cyklu *Infanticide*), 2013.

Ciekawym i ważnym społecznym zjawiskiem, do którego się odniosłem jest idea - *Okna życia*. Jest to specjalnie przygotowane miejsce, umożliwiające matkom, które nie mogą lub nie chcą opiekować się noworodkiem, na anonimowe, bezpieczne pozostawienie go w specjalnie wskazanym do tego miejscu zlokalizowanym najczęściej w mieście. Idea systemowej ochrony podrzutków stosowana była już w średniowieczu. Najstarsze zachowane *Okno życia* pochodzi z 1198 r. i znajduje się w Rzymie przy powstałym z inicjatywy papieża Innocentego II szpitalu Ducha Świętego. W Polsce pierwsze *Okno życia* otwarto 19 marca 2006 r. w Krakowie. Do kwietnia 2012 r. poprzez 49 *Okien życia*, na terenie Polski przyjęto 41 noworodków. We wrześniu 2012 roku w oknie życia, w Domu Samotnej Matki w gdańskim Matemblewie znaleziono już trzecie dziecko. Fakt istnienia w Polsce tak dużej ilości "legalnych" miejsc podrzucania dzieci, skłonił mnie do realizacji pierwszego projektu symbolicznie nawiązującego do formy *Okna życia*.

Obiekt pt.: **Okno życia**, został wykonany ze stalowych kątowników, profilowanych na gorąco w warsztacie w kuźni. Boki konstrukcji, spód oraz górna powierzchnia wypełnione zostały stalową blachą, natomiast przód i tył zostały przeszklone, co według mojego zamierzenia stanowi rodzaj uchylnego okna - sugerującego dosłowną możliwość umieszczenia w nim niemowlęcia. Wewnątrz obiektu znajdują się trzy formy rzeźbiarskie, przypominające jaja-embryony. Prace te wykonane zostały z żywicy poliestrowej według pomysłu autorskiego. Transparentność użytego materiału pozwala odbiorcy na objęcie wzrokiem "tajemnicy", która jest zawartością owego jaja-embryonu. Kształt obiektu jest nieprzypadkowy. Owalna forma symbolicznie przywołuje skojarzenie z narodzinami, z życiem. Formę embrionalną przybiera również nienarodzone dziecko w łonie matki. Moją intencją była realizacja obiektów odwołujących się do idei życia, tej ciągle bezpiecznej, znajdującej się w zamkniętej formie, jaja-embryonu. Zabieg umieszczenia tych obiektów wewnątrz skonstruowanego specjalnie niedosłownego, tzw. *Okna życia*, ma podkreślić możliwość podrzucenia tego "niechcianego życia". Opisany obiekt - instalację, przeznaczyłem do umieszczenia w zaciemnionym pomieszczeniu, z możliwością podwieszenia przy ścianie i odpowiedniego podświetlenia.

Studnia (z cyklu *Infanticide*) instalacja przestrzenna, 2013.

Kolejną pracą, jest instalacja, pt.: **Studnia**, z serii: *Infanticide*. To grupa obiektów rzeźbiarskich, w symboliczny sposób odwołująca się do dosłownego unicestwienia niechcianego życia. Moim celem było odniesienie się do nasilonych przez pewien czas, dramatycznych informacji, z którymi konfrontowałem się za pomocą mediów, każdego dnia. Były to relacje opisujące sposób pozbawienia życia noworodka, dziecka przez rodziców - matkę, ojca. Ludzkie historie, wyjątkowo trudne do zwerbalizowania, dlatego wydaje się, iż możliwe były do ujawnienia jedynie poprzez język symboli. Jednym z takich dwuznacznych obiektów - symboli, które wykorzystałem przy swojej realizacji, jest blaszane wiadro używane najczęściej w gospodarstwach domowych (do przenoszenia wody, przechowywania resztek, odpadów itp.) Forma wiadra w tym wypadku stworzyła coś w rodzaju „ramy” do opisanja swojej zawartości, wnętrza. Zrealizowałem kilka obiektów, które swoją formą przywołały kształt stalowego wiadra z drucianą rączką. Poszczególne obiekty, każdy o innym wyglądzie, np. zawartość wiadra została odlana z transparentnej żywicy epoksydowej z zatopionymi w niej „szczątkami”, „resztkami”, odbitymi formami przypominającymi embrionalny kształt dziecka, stanowią grupę obiektów opisujących ideę porzucenia, pozbycia się, upodlenia, antyhumanizmu, przzerwania życia. Kilkanaście różnorodnych obiektów wykonanych zostało z żywicy epoksydowej, blachy, stali, tkaniny, zawieszane za pomocą metalowego łańcucha, od sufitu do podłoga, w taki sposób, by przytwierdzone do niego obiekty lewitowały nisko nad ziemią. Cała instalacja rzeźbiarska umieszczona została w zaciemnionym pomieszczeniu i odpowiednio oświetlona podkreślając „zawartość” obiektów-wiader, stworzyła cień, tym samym ujawniła nastrój i dramatyzm.

***Infanticide* (z cyklu *Infanticide*), grupa obiektów, 2012.**

Prace zrealizowane z żywicy, pt.: ***Infanticide***, to grupa obiektów o kształcie niepokojąco przypominającym biologiczną formę, zawiniętą, porzuconą. Wszystkie elementy pracy zostały pokryte pyłem ze stali, który stanowi rdzawą patynę. Zabieg ten miał na celu podkreślenie faktury obiektów ich zniszczenia, porzucenia. Sugerujące biologiczne opakowane formy odnoszą się dosłownie do realnych przypadków znajdowania w różnych miejscach i okolicznościach niechcianych martwych noworodków.

Rzeź-ba (z cyklu *Infanticide*) obiekt rzeźbiarski, 2013.

Obiekt rzeźbiarski pt.: **Rzeź-ba**, to drewniana forma dosłownie odnosząca się kształtem do tradycyjnego stołu rzeźniczego. Ciężka konstrukcja zrealizowana została ze sklepanych elementów twardego dębu z charakterystycznymi stalowymi klamrami. Rzeźbiony blat stołu w sposób symboliczny odnosi się do potencjalnej możliwości egzekucji.

Twoja decyzja, instalacja, 2016.

Instalacja **Twoja decyzja**, składa się z trzech obiektów, które wykonane zostały ze stali, szkła, tkaniny - białej satyny, poduszek, szpitalnych opasek identyfikacyjnych dla niemowląt, tabletki „dzień po” - Postinor. Trzy obiekty mają indywidualne kształty sugerujące formę „okna życia”, z zasadą dwustronnego otwierania/zamykania, dawania/odbierania. Społeczny problem dotyczący „dzieci niczych”, „braku tożsamości”, „uprzedmiotowienia osoby” interesuje mnie już od dłuższego czasu. Instalacja ta pt.: *Twoja decyzja*, jest kolejną realizacją podejmującą ten trudny i aktualny w kontekście forsowania ustawy antyaborcyjnej.

Nieobecność (z cyklu *Infanticide*), instalacja, 2015.

Nieobecność jest kolejną propozycją, instalacją rzeźbiarską w kontekście wyżej opisanego problemu. Praca w nieoczywisty sposób odnosi się do takich pojęć jak: pustka, zerwanie, brak, narodziny, dzieciństwo. Masywne, drewniane, puste formy przypominające wiejskie koryta jak i prymitywne, proste dziecięce kołyski wypełnione zostały odlanymi w żeliwie smoczkami przytwierdzonymi do grubego zwoju/pępowiny, która równocześnie oplata całą instalację umiejscowioną bezpośrednio na podłodze.

Obiekt I , obiekt rzeźbiarski, 2017.

Obiekt II , obiekt rzeźbiarski, 2017.

Obiekt I i Obiekt II . Minimalistyczne w formie obiekty lokują wieloznaczny i symboliczny przekaz dotyczący istoty człowieczeństwa, równocześnie zjawisk: utraty, straty, rozpacz, żalu, przemijania, śmiertelności, materialności, post-humanizmu, czystości, oczyszczenia, etyki. Mimo opisanej wieloznaczności i celowego braku tytułu pracy, przekaz jest zdecydowanie pesymistyczny i negatywny wobec wizji rzeczywistości czy przyszłości.

Wszystkie powyżej opisane prace, obiekty rzeźbiarskie, instalacje, zrealizowane w latach 2013 – 2017 prezentowałem na wystawie indywidualnej, wiosną 2017 roku w WL4 Przestrzeń Sztuki w Gdańsku, gdzie znalazłem bardzo dobre miejsce dla specyfiki swojej wypowiedzi. Nieformalna przestrzeń wystawiennicza WL4, która obecnie niestety już nie istnieje, była zdecydowanie unikalnym miejscem na mapie trójmiejskich galerii o wyjątkowym, destrukcyjnym charakterze. Z tego powodu eksponowanie subtelnych, efemerycznych prac było dość ryzykownym pomysłem z powodu dominacji architektury wnętrza, jej widocznych znaków, śladów poprzedniego życia, nakładania się znaczeń i historii, niejednoznacznej powierzchni z jej uskokami, dziurami, niedoskonałościami. Biorąc pod uwagę ten cały kontekst znaczeniowy, przestrzeni z jej zakamarkami i zaułkami bardzo uważnie wkomponowałem wszystkie obiekty i instalacje, rzeźby, tworząc spójną wypowiedź o tytule **Vanitas**. Wszystkie wymienione wyżej realizacje, cechuje podjęty problem społeczny obecny od kilku lat w przekazie medialnym, debacie publicznej, który dyplomatycznie można określić, jako kontrolę jednostki nad życiem, wolnością drugiego. Wykorzystując stylistykę pojęcia „vanitas”, odnoszącego się w tym wypadku do symboli: czasu, przemijania, procesu, cyklu, jakim jest życie i w ostateczności śmierć – obiekty rzeźbiarskie, w tym kontekście zaistniały jako dosłowna martwa natura. W swojej przybliżonej formie mogły przypominać „okno życia” czy kołyskę dla dziecka, jednak były dowodem na istnienie pustki. Przypominały o utracie, żałobie, braku istnienia, czy przerwaniu tego istnienia.

Sedilia, obiekty ze stali, 2019

Najnowsza praca to grupa obiektów rzeźbiarskich ze stali, tworzących spójną wypowiedź dotyczącą wyjątkowo przygnębiającego tematu zaistniałego w przestrzeni społecznej już od wielu lat, przestępstw i wykroczeń seksualnych popełnionych przez duchownych Kościoła katolickiego. Chcę zaznaczyć, że powyższy temat sprowokował mnie do wypowiedzi między innymi dlatego, iż problem znam z autopsji. Kwestia tragicznej

w skutkach przestępczej działalności katolickiego sprawcy na dziecku, wiele lat temu pojawiła się w mojej rodzinie. Z tej perspektywy, uważam, że autorska wypowiedź jest prawomocna. W pracy symbolicznie odwołuję się do hierarchii władzy tożsamej z władzą kościelną, której podporządkowani są zwłaszcza małoletni na etapach swojej edukacji. W polskiej kulturze, mentalności istnieje mocno wkodowany system podporządkowania się hierarchii kościelnej, co związane jest z wychowaniem, tożsamością, schematem w sposobie myślenia. Praca jest krytyką wymierzoną w nieetyczne, przestępcze działania kościoła katolickiego.

Realizacje w przestrzeni publicznej, wybrane propozycje projektów

Innym, co nie znaczy, że odrębnym polem mojej aktywności jest udział w konkursach dotyczących realizacji pomników, kompozycji architektonicznych czy obiektów w konkretnej, wskazanej przestrzeni. Wspominając o odrębności mam na myśli głównie sposób organizacji, który wymaga innej metody pracy, gdyż dotyczy zawsze specyficznego, wskazanego przez organizatorów tematu, czy zakresu tematycznego. Przed podjęciem pracy i decyzji o kształcie, materiale projektu niezbędne jest zgromadzenie wiedzy historycznej, politycznej, socjologicznej. Bardzo często wskazana jest miejscowa kwerenda w celu dokładnego poznania przestrzeni, uwarunkowań, specyfiki. Przy opracowywaniu autorskich projektów istotna okazała się umiejętność pracy w programach graficznych corel, skethup czy w Photoshop by jak najdokładniej zwizualizować przyszłą realizację. Obecnie przy większości konkursach rzeźbiarskich wymagane są przez organizatorów opracowania graficzne wraz z precyzyjnym umiejscowieniem przestrzennym projektów w skali oraz często z zagospodarowaniem terenów zielonych. Odnoszę wrażenie, że obecnie twórca oprócz ciekawego, kreatywnego pomysłu na przyszłą realizację powinien posiadać dodatkowe kompetencje takie jak, grafik, architekt, socjolog i ostatecznie księgowy czy prawnik zajmujący się umową i rozliczeniem z przyznanymi do realizacji środków.

There is no freedom without solidarity , Nie ma wolności bez solidarności, 2018
Konkurs na polski eksponat do Kwatery Głównej NATO w Brukseli ogłoszony przez
Ministerstwo Spraw Zagranicznych.

Autorską propozycją ***Nie ma wolności bez solidarności, 2018*** zgłoszoną do konkursu była opracowana w skali wizualizacja obiektu z przeskalowanym portretem Lecha Wałęsy, zaprojektowanym do realizacji w stali.

Symbolem społecznego ruchu „Solidarność” był i jest niewątpliwie jej lider, Lech Wałęsa, polski polityk i działacz związkowy, z zawodu elektryk. Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej od 22 grudnia 1990 do 22 grudnia 1995, współzałożyciel i pierwszy przewodniczący NSZZ „Solidarność”, laureat Pokojowej Nagrody Nobla (1983). Wałęsa był jednym z czołowych opozycjonistów w okresie PRL oraz pierwszym prezydentem RP wybranym w wyborach powszechnych. Tygodnik „Time” uznał go za Człowieka Roku 1981 oraz za jednego ze 100 najważniejszych ludzi stulecia (1999).

W sierpniu 1980 brał udział w organizowaniu zaplanowanego przez Bogdana Borusewicza strajku w Stoczni Gdańskiej. 14 sierpnia dołączył do inicjujących w tym zakładzie protest Jerzego Borowczaka, Bogdana Felskiego i Ludwika Prądzyńskiego. Wszedł w skład Komitetu Strajkowego, a następnie stanął na jego czele. Konsekwencja, nieugiętość i upór Wałęsy podczas negocjacji z delegacją rządową pod przewodnictwem wicepremiera Mieczysława Jagielskiego zakończyły się podpisaniem gdańskich porozumień sierpniowych.

Z tego okresu pochodzi portret Lecha Wałęsy, jego charakterystyczna sylwetka utożsamiana z rewolucją, przemianą, upadkiem komunizmu jak i z samym ruchem „Solidarność”. Według mnie wybrany wizerunek gdańskiego lidera niesie bardzo pozytywny przekaz, budzi zaufanie, nadzieję, wiarę, - jest symboliczną ikoną ruchu „Solidarność”. Formę wyciętego w stali wielkoformatowego, graficznego portretu, odniosłem się do bramy, w tym wypadku - Historycznej Bramy nr 2 przy której 31 sierpnia 1980 Wałęsa ogłosił zakończenie strajku i podpisanie porozumień gdańskich. Przy portrecie umieściłem napis inspirowany logo ruchu „Solidarność” stworzonym w tamtym czasie przez Jerzego Janiszewskiego. Graficzny znak dodatkowo zdefiniował całą kompozycję, nadając znaczenie, określając przekaz. W podstawie projektu „Eksponatu” umieściłem cytaty: Ronalda Reagana, Jana Pawła II, Vaclava Havla, Angeli Merkel. Teksty miały być wycięte w płycie stalowej (grubości 5 mm) i przytwierdzone do głównej konstrukcji za pomocą stalowych śrub.

Pierwsza edycja Konkursu Artystycznego o Nagrodę im. Chrisa Schwarza ogłoszonego przez Żydowskie Muzeum Galicja w Krakowie.

Chris Schwarz to nieżyjący brytyjski fotograf, założyciel i pierwszy dyrektor Żydowskiego Muzeum Galicja w Krakowie. Jego intelektualna odwaga, chęć do stawiania najtrudniejszych pytań i wysiłki podejmowane by znaleźć na nie odpowiedzi, zjednoczyły niezliczoną ilość osób i wskazały im nowy sposób rozumienia polsko-żydowskiej historii.

Celem konkursu była promocja i rozwój sztuki współczesnej a także stworzenie pola do dialogu w obszarze tematyki związanej z historią oraz relacjami polsko – żydowskimi.

Temat pierwszej edycji konkursu pt.: **Drzwi**, został on zainspirowany opowieścią Stanisława Aronsona - polskiego Żyda, ocalałego z Holokaustu, weterana Armii Krajowej, którego historia służy pokazaniu szerszego kontekstu polsko-żydowskich stosunków w czasie II wojny światowej.

Zgłoszona propozycja, projekt **Kristalltür**, w warstwie ideowej odnosił się do historii i sytuacji Żydów na terenie Polski w okresie okupacji.

Dnia 15 września 1935 r. w niemieckim Reichstagu uchwalono ustawy rasowe w skład których wchodził m.in. zapis: „o ochronie krwi niemieckiej i niemieckiej czci”. Na podstawie ustaw wydano rozporządzenia wykonawcze. Pierwszym było rozporządzenie z dnia 14 listopada 1935 r., rozwijające ustalenia o obywatelstwie Rzeszy i wyłączające Żydów spod jego praw. Na mocy tych aktów Żydów można było pozbawić obywatelstwa Rzeszy, ochrony prawnej i własności. Nie mogli oni również pełnić służby w urzędach państwowych czy w wojsku. Według ustawy o ochronie krwi zabroniono zawierania małżeństw między „Aryjczykami” i „nie-Aryjczykami”, zezwolono na rozwiązywanie już zawartych małżeństw tego typu, zaś stosunki intymne między nimi podlegały karze (kwalifikowane były jako zhańbienie rasy). Konsekwencją wprowadzenia ustaw było całkowite wyeliminowanie Żydów z życia gospodarczego, kulturalnego i społecznego, konfiskata majątków, nieruchomości. Do listopada 1938 r. starano się o niedopuszczanie do masowych prześladowań fizycznych społeczności żydowskiej ze względu na międzynarodową opinię publiczną. Niestety intensywne przygotowania do wojny, zbrojenie się i coraz bardziej radykalna polityka III Rzeszy względem Żydów eskalowała pod postacią tzw. „Nocy kryształowej”. Z 9 na 10 listopada 1938 r. hitlerowskie bojówki zniszczyły prawie 200 synagog, 8000 sklepów, zdemolowały 171 domów mieszkalnych, zbezczeszczyły prawie wszystkie cmentarze (kirkuty) żydowskie, ok 26 tys. Żydów osadzono w obozach koncentracyjnych. Tamta noc była momentem zwrotnym antysemitycznej kampanii przeciwko Żydom, która masowo rozszalała się po całej Europie a jej zaplanowanym końcem była Zagłada. W mediach, na publicznych zebraniach i mityngach, a także w nowej „czystej rasowo” ideologii nawoływano do ostatecznej rozprawy z Żydami

– „władcami światowych finansów, spekulantami, podżegaczami wojennymi, bolszewikami i anarchistami”.

„Niemcy muszą zrzucić jarzmo dyktatu wersalskiego, Niemcy potrzebują przestrzeni życiowej, toteż trzeba Żydów wywłaszczyć z zagrabionych majątków i zmusić do emigracji” – takie były główne idee owej kampanii.

W ramach konkursu: *Drzwi*, zaproponowałem autorski projekt: **Kristalltür**, którego forma i użyty materiał symbolicznie odnosił się do historycznego wydarzenia, które miało miejsce z 9 na 10 listopada 1938 r., nazwane „Nocą kryształową”. Przemoc, jaka wtedy została dokonana przez nazistów na Żydowskiej społeczności była przejawem antysemityzmu, nienawiści, dyskryminacji wybranej grupy społecznej, która została naznaczona, prześladowana w konsekwencji doprowadzona do Zagłady. Proponowany obiekt w pewien sposób upamiętniał tamto wydarzenie jak i ujawnił problem dyskryminacji jako przejaw antysemityzmu. Forma obiektu przypominała wejściowe drzwi ustawione na kamiennym progu, które dodatkowo miały funkcję utrzymującą kruchy obiekt jak i wywyższającą nad poziom podłogi, który został przycięty do odpowiedniego kształtu. Drzwi planowałem zrealizować z kilku warstw klejonych, przyciętych tafli szkła typu opti white (odcień biały). Prostokątny kształt drzwi zwieńczony u góry łukiem odnosił się również do żydowskiej macewy – nagrobnej steli ustawionej pionowo na cmentarzach jako płyta kamienna lub drewniana. W centrum kryształowych drzwi, na wysokości „judasza” wycięta została za pomocą strumienia wody, gwiazda Dawida - sześcioramienna gwiazda, jako symbol religijny i narodowościowy. Na wyciętej formie gwiazdy są widoczne zacieki – takie jak po namalowaniu symbolu farbą, ich dodatkowym odniesieniem była żałoba, wyraz żalu, łez, czy opłakiwania zmarłych. Po lewej stronie obiektu planowałem umieszczenie tradycyjnej, ozdobnej klamki z mosiądzu. Przedmiot był używany, wielokrotnie dotykany przez ludzkie dłonie.

OPRACOWANIE KONCEPCJI PROJEKTOWEJ RZEZBY UPAMIĘTNIAJĄCEJ POSTAĆ STANISŁAWA PYJASA ZLOKALIZOWANEJ W KRAKOWIE (dzieło wskazane do habilitacji).

1. Opis koncepcji zagospodarowania terenu objętego opracowaniem konkursowym;

Na terenie zielonym, objętym realizacją zaproponowałem utworzenie ścieżki z płyt z betonu architektonicznego, dzięki której będzie bezpośredni dostęp do pomnika poświęconego Stanisławowi Pyjasowi. Miejsce to powinno sprzyjać refleksji i wyciszeniu

dlatego ważnym elementem koncepcyjnym będzie ustawienie na skwerze ławek miejskich oraz pozostawienie obecnego zadrzewienia z trawnikiem wokół. Proponowany obiekt będzie wielkoformatową, pionową realizacją dominującą w przestrzeni. Najlepszy widok i odbiór pracy, która w zamierzeniu będzie rdzawym, pośmiertnym portretem studenta-opozycjonisty będzie stanowisko przy ulicy Oleandry.

2. Opis wykreowanej idei projektowej rzeźby oraz przyjętych rozwiązań plastycznych i materiałowych;

Projekt rzeźby odnosi się do upamiętnienia Stanisława Pyjasa poprzez przywołanie jego najbardziej charakterystycznego portretu, który zaistniał w przestrzeni publicznej, przekazie medialnym i świadomości ludzi zaraz po tragicznej śmierci w maju w 1977 r. w Krakowie. Zdjęcie Pyjasa pochodzi z okresu jego studiów na Uniwersytecie Jagiellońskim i stanowiło swego czasu ikonę młodego opozycjonisty, który zginął bestialsko pobity przez Służbę Bezpieczeństwa. Charakterystyczny czarno-biały portret mocno zgrafizowany (pozbawiony szczegółów) powiększony, planuję zawrzeć w kształcie bramy z łukiem. Brama, jako symbol przejścia, w tym wypadku odnosi się również do miejsca, przy ulicy Szewskiej 7, w którym znaleziono martwego Stanisława Pyjasa. Dodatkowo, elementami określającym symbolicznie przemoc, opresję, jakiej jeszcze za życia poddany był ten młody człowiek, będą pionowe, stalowe elementy- kraty jakby więzienne wycięte w taki sposób, żeby tworzyły podobiznę Stanisława Pyjasa. Ta rzeźbiarska kompozycja umiejscowiona na specjalnie zaprojektowanej ścieżce z betonu architektonicznego jest wolnostojącą formą wkomponowaną w otoczenie. Z przodu kompozycji, bezpośrednio na betonowej ścieżce zostały zatopione w betonie elementy stalowe, które optycznie utworzą negatyw portretu Pyjasa. Podobny zabieg, zatopiony w betonie opis dotyczący postaci Stanisława Pyjasa zrealizować na betonowej ścieżce.

3. Opis sposobu wykonania rzeźby, w tym w szczególności technik wykonania rzeźby oraz innych istotnych części pracy konkursowej;

Realizację obiektu zaplanowałem w stali (stal corten), która z czasem będzie poddana korozji jako celowy przewidziany efekt. Poszczególne pionowe elementy obiektu zostaną wycięte strumieniem wody pod wysokim ciśnieniem w taki sposób by cała kompozycja tworzyła graficzny portret Stanisława Pyjasa. Wysokość obiektu 2500 mm, szerokość 1790, grubość stali 40 mm.

Stal corten (charakterystyka)

Stal trwale rdzewiejąca nazywana corten jak również kortenowską lub kortenową charakteryzuje się podwyższoną odpornością na warunki atmosferyczne, na jej powierzchni formuje się z czasem warstwa patyny, która spowalnia proces korozji. Stal ta nie wymaga odrębnej obróbki powierzchni w trakcie produkcji i eksploatacji, co znacząco zmniejsza koszty i wpływ na środowisko w cyklu życia produktu.

Stal corten o podwyższonej odporności na warunki atmosferyczne znajduje zastosowanie przede wszystkim w obiektach biurowych i handlowych, które zyskują w ten sposób ciekawą i wyróżniającą się elewację. Kasetony czy panele wykonane ze stali Corten doskonale łączą się z innymi materiałami, takimi jak szkło, beton czy drewno. Coraz częściej jednak wyjątkowy wygląd i właściwości tej stali wykorzystywane są w mniej typowych projektach, takich jak pomniki, rzeźby czy obiekty kultury. Zastosowanie stali kortenowskiej w projekcie wiąże się z koniecznością uwzględnienia jej właściwości, podporządkowania się pewnym jej cechom i właściwościom.

Materiał pod wpływem warunków atmosferycznych pokrywa się cienką warstwą (patynuje) w kolorze rdzawym, jest to powłoka niejednorodna, zależna od ekspozycji, klimatu, agresywności środowiska itp. Materiał „dojrzewa” przez około 36 miesięcy, efektem czego może być rdzawy nalot na materiałach znajdujących się poniżej. Dlatego zaleca się projektowanie pod elementami ze stali kortenowskiej materiałów zmywalnych oraz opasek żwirowych.

4. Treść napisów umieszczonych na betonowej ścieżce :

*Stanisław Pyjas, student, antykomunistyczny opozycjonista, ur. 4.08.1953
został zamordowany przez Służbę Bezpieczeństwa 7.05.1977 roku.
Jego śmierć spowodowała w Krakowie wielotysięczne manifestacje i powołanie
Studenckiego Komitetu Solidarności 15.05.1977 roku.*

Dariusz Sitek

Dariusz Sitek

AUTOREFERAT/ english version

Faculty of Sculpture and Intermedia

Academy of Fine Arts in Gdańsk

2019

PhD Dariusz Sitek

Diplomas, degrees:

Master of Arts

The National Higher School of Fine Arts in Gdansk

Faculty of Sculpture, 1996

Doctor of Fine Arts in the field of visual arts in the discipline of fine arts:

Academy of Fine Arts in Gdansk, Faculty of Sculpture, 2011

PhD thesis title: ***The Question About the Human Being Through the Interpretation of the Artwork Entitled: Embodiment.***

Promoter: PhD hab. Jan Szczypka

Critics: 2nd Degree Qualifications Janina Rudnicka, Associate Professor PhD hab. Marian Molenda

Employment information:

Academy of Fine Arts in Gdansk

Faculty of Sculpture and Intermedia (until 2019 Faculty of Sculpture and Intermedia)

From 2006 -2017 – Assistant

from 2017 onwards – the Adjunct Professor

The Studios:

2015-2019 - Research Project, *The Plastics Technology* for Second Year Students of the Fundamentals of Sculpture Studio.

2013-2019 - Assistant to Prof.J. Szczypka at the Faculty of Sculpture and at the Fundamentals of Sculpture Studio.

2006-2014 - Assistant to Prof. Wojciech Sęczawa at the Sculpture Faculty.

2009-2011 - *Stone Technology* Studio for second-year students of the Fundamentals of Sculpture Studio.

2002-2006 - Assistant on supplementary studies, master's degree in the Prof. Stanisław Radwański's Studio.

1997-1998 - Assistant at the Sculpture Department of the Faculty of Sculpture at the Faculty Fundamentals of Sculpture under the direction of Prof. Mariusz Kulpa.

Artistic achievement indicated for habilitation:

Development of a design concept for a sculpture commemorating Stanisław Pyjas located in Krakow (Poland). Implementation: December 2018, official inauguration of the monument: May 2019.

TABLE OF CONTENTS

1. INTRODUCTION	25
2. DESCRIPTION OF THE ARTWORKS COMPLETED, EXHIBITIONS	
Series of sculptural objects, entitled: <i>Portrait</i> , 2006 – 2008.....	25
<i>The Stone Park</i> , 2010 spatial realization within the framework of the Investment co-financed from the Regional Operational Programme for 2007-2013, Chmielno Municipality. In cooperation with the Mayor of Chmielno Commune and architectural supervision with Associate Professor PhD hab. Iwona Dzierżko-Bukal, Faculty of Architecture and Design, Academy of Fine Arts in Gdańsk.....	27
Sculptural objects, entitled: <i>Embodiment</i> , 2011.....	27
A series of sculptural objects, entitled: <i>Infanticide</i> , 2012 – 2017.....	28
<i>The Window of Life</i> (from the <i>Infanticide</i> series), 2013.....	29
<i>The Well</i> (from the <i>Infanticide</i> series), spatial installation, 2013.....	30
<i>Infanticide</i> (from the <i>Infanticide</i> series), a group of objects , 2012.....	30
<i>Sculpt-ure</i> (from the <i>Infanticide</i> series) sculptural object, 2013.....	31
<i>Your decision</i> , installation, 2016.....	31
<i>Absence</i> (from the <i>Infanticide</i> series), installation, 2015.....	31
Object I , Sculptural object, 2017, <i>Object II</i> , <i>Sculptural object</i> , 2017.....	32
<i>Sedilation</i> , steel objects, 2019.....	32
Public space projects, selected project proposals.....	33
<i>There is no freedom without solidarity</i> , 2018 Competition for a Polish artifact for the NATO Headquarters in Brussels announced by the Ministry of Foreign Affairs.....	33
The first edition of the Chris Schwarz Award Art Competition announced by the Galicia Jewish Museum in Krakow (Poland).....	34
DAVELOPMENT OF A DESIGN CONCEPT FOR A SCULPTURE COMMEMORAITNG STANISLAW PYJAS LOCATED IN KRAKOW (POLAND) (artwork indicated for habilitation)	36
- Description of the concept of development of the area covered by the competition preparation.....	36
- Description of the created design idea of the sculpture and the accepted visual and material solutions.....	36

- Description of the method of making the sculpture, including techniques and other important parts of the artwork completion.....37
- Steel corten (characteristics)..... 37
- The content of the inscriptions proposed to be placed on a concrete path.....38

INTRODUCTION

If I had to relate and describe precisely the subject of my artwork and interests, it was undoubtedly a broadly understood aspect of human being, humanity in its basic condition humana, human condition. The definition of this concept refers to philosophy, philosophical anthropology, humanities, social sciences or social psychology. It is also a fundamental existential issue that concerns every creature.

In everyday life, human perceives himself in two ways: from the outside as a physical phenomenon and from the inside as something existing by itself. The overriding unity, combining these two perspectives, is not subject to objectification, since both opposing, abolishing values - psychological and physiological - participate in it, which deepens the abyss, instead of closing it or blurring the borders. In the context of social psychology, I am interested in the ability of man, or rather his way of acting, free will, which makes a choice in the face of moral or ethical values. I do not try to judge, punctuate or radically criticize certain attitudes which, according to moral judgments, can be negatively assessed or even described as a crime. As a creator and as a human being, I struggle with issues and social topics, emphasizing and revealing those that are of particular interest to me or that inspire me. I consciously reach for adequate means of expression, diversify my choice of materials and willingly use my own techniques. I work mainly in steel and other metals, but also in stone, wood and plastic materials, as well as silicones.

A series of sculptural objects, entitled: *Portrait*, 2006 - 2008.

Reflection on the subject of human condition was an inspiration in my earlier artworks, where the attempt to answer the question was a series of portraits from 2006-2008, when I worked without a real model, referring rather to the very concept of portraying and the changing ways of perceiving people with their emotions - from classical forms to abstractions that not only deprive the face of its characteristic features, but completely obliterate them. In this convention, about 19 artworks were created, compositions entitled ***Portrait***, which I had the opportunity to present at an extensive individual exhibition at the Refektarz Gallery in Kartuzy (Poland) in 2010. The curator of the exhibition, Zofia Tomczyk - Watrak, in a text that analyzed presented artworks, characterized them in a very thorough way:

"... although they do not have their originator, they remain "portrait-like" and remain within the portrait species. It seems that they are not about preserving the features

of a particular model, but rather about maintaining, within a single portrait, a specific historical style, sometimes treated almost as a quotation”.

“...his artwork until now, and especially his series of portraits, can be seen from a different point of view. They can be treated as a peculiar collection by an artist who takes on the attitude of a "collector" wandering through the history of art. I think that they can be written into the postmodern model of collecting as understood by Walter Benjamin. The very essence of this collecting is a walk through history, gathering not only "objects", but also impressions and experiences, always reflecting the individual preferences of the collector, usually connected with specific situations and emotions. It is also a choice of creative attitude, which collectors treat as a way of participating in culture and art as well as building their own artistic identity. Such an approach in the interpretation of philosophers and theoreticians of culture is a response to the nature of the postmodern world, which is characterized by excess, differentiation, pluralism and ambiguity. For a contemporary artist, the subject becomes the history of art itself as a collection of ready-made forms, a kind of warehouse from which one can freely derive”.²

From my perspective, I can add that this method of working, very physical, haptical, direct, also included cognitive and educational aspects in terms of the techniques used and applied to the realization of the whole series of *Portraits*. The material that particularly caught my attention at that time was polyester resin with the possibility of combining different components in order to obtain a variety of textures, surfaces, colours. The possibilities offered by this technique in terms of forms of expression, unusual shapes, surprising combinations, are enormous, limited only perhaps by the scale of the project. Since 2015, I have been teaching The Plastics Technology to second-year students of Fundamentals of Sculpture Studio as part of a research project, where I have been teaching all interested in polyester resin casting techniques. One of the most fascinating experiences is definitely the plein-air workshop in Skoki near Poznan (Poland), where in 2018, together with a group of students from the Department of Sculpture, we had the opportunity to experience and learn about different ways of working and techniques of realization of our colleagues from the Poznan University of Applied Sciences.

² Zofia Tomczyk - Watrak, *Portraits without models. On the Sculpture by Dariusz Sitek*, 2010 (text written after my individual exhibition), entitled: *Portrait*, Refectory Gallery, Kartuzy (Poland), 2010. (print published in a Polish Sculpture Center in Orońsko's quarterly magazine : Orońsko no. 1-2/2011, pp. 46-48

***The Stone Park*, 2010 spatial realization within the framework of the Investment co-financed from the Regional Operational Programme for 2007-2013, Chmielno Municipality. In cooperation with the Mayor of Chmielno Commune and architectural supervision with Associate Professor PhD hab. Iwona Dzierżko-Bukal, Faculty of Architecture and Design, Academy of Fine Arts in Gdansk.**

One of the most extensive spatial realizations in my portfolio was the development and creation of ***The Stone Park*** in the Chmielno Municipality (Poland). The concept of this project was the initiative of my father, Prof. Edward Sitek, who many years ago was strongly connected with Kashubia, a place he treated as his second home. It was here, in the heart of Kashubia, in agreement with the mayor of the Chmielno Municipality, that he planned to organize a space of aesthetic value with the use of natural raw material: field granite. The place was supposed to be suitable for walks, relaxation and creative work of young art students. Unfortunately, the death of the father interrupted all plans and intentions. Even before 2010, in cooperation with Associate Professor PhD hab. Iwona Dzierżko-Bukal, Faculty of Architecture and Design, Academy of Fine Arts in Gdansk, I decided to continue my father's idea by designing a stone architectural concept on a large area by the Klodno Lake. In addition, I proposed the realization of the object made of raw granite with a wooden composition referring deliberately to the idea of building a traditional Kashubian half-timbered house. The artwork was included into the whole concept of the developed area, where it can still be seen today, entering the area of *The Stone Park* on *Wuthering Hill* in Chmielno.

Sculptural objects, entitled: *Embodiment*, 2011.

Another sculptural material I used for many years was ceramic clay. In 2011, as part of my doctoral thesis, I completed a comprehensive thesis entitled: ***Embodiment***. In the first stage of this project, a series of ceramic heads was created, multiplied to an oval shape of an egg, embryo, symbolizing life - the primordial, the most simple, which was literally the clay - the material from which the artworks were created. The element differentiating the forms was the unique color of ceramic clay, reduced to all shades of beige, brown, brick, earth, as well as texture, delicate - like a precise tissue entangling each shell. Individual features of each heads - eggs - were lips, expressing various emotional states: joy, sadness, grief, anger, apathy, hatred, passivity. In the second stage of the work I realized a dozen or so oval, round forms, which were a symbolic reference to the human head, the shape of a sphere, a universal symbol of existential significance. The composition was complemented

by two large objects made of clay and one spherical resinous form, which I covered with copper plate.

Each of the elements of the work was exhibited directly on the floor and ground. I do not mean here arbitrariness, randomness of the placement, but on the contrary, very carefully, consciously choosing the flooring for this artwork. The specificity of the place or interior often gives an additional context to the work, frequently involuntarily. In order to avoid unintended additional symbols introducing a new field of interpretation, I set myself the task of finding an interior corresponding to the ceramic composition, not overwhelming with its narrowness and not getting lost by its vastness. The artwork was exhibited as part of an individual exhibition in the Refectory Gallery in Kartuzy in 2011, and in the Chapel Gallery in the Polish Sculpture Centre in Oronsko as part of an individual exhibition in 2013.

In interpreting this work, I deliberately use references to interpersonal relationships, making certain meanings universal. As I have already mentioned, the outcome of my work made me try to find answers to questions concerning human relations, communication types, sensations, emotions, expressions of feelings, psychological principles, which can be most easily understood by observing a certain group of people, a mass, which is as mysterious as it is universal phenomenon, arising unexpectedly where there was nothing before.

A series of sculptural objects, entitled: *Infanticide*, 2012 – 2017.

In the years that followed, I significantly changed my means of expression, completely abandoned figurativeness, abandoning clay in favour of steel objects, and continued to deepen my knowledge and application of epoxy or polyester resin. The theme that I constantly reflected on revolved around the human condition, but with a focus on social issues that I had vivisected. Between 2013 and 2015 I created a series of objects generating questions about the value of human life, ethics, humanity, empathy and the problem of rejection.

The series of works entitled: ***Infanticide*** are sculptural objects made of wood, steel, metal plates, glass, spatial installations with the use of light, resin, using own techniques. The idea behind the created series was an attempt to critically examine a disturbing situation that has been observed in most Polish media - press, internet and television - for some time now. Constantly revealed in the form of scandals, sensations, excessive violence generated especially by families, caregivers towards children, provoked me to take up the subject, paradoxically, not in a literal, journalistic form, but in a symbolic one, using the

language of an artistic narrative. Through a series of realizations, my aim was to make the viewer reflect critically on the sad fact existing in the contemporary world (the issue of abandoning children does not concern only Poland), to objectify human beings, to treat them ruthlessly, to disregard the value of human life.

The Window of Life (from the Infanticide series), 2013.

An interesting and important social phenomenon to which I have referred is the notion of the Windows of Life. It is a specially prepared place, enabling mothers who cannot or do not want to take care of a newborn baby to leave it anonymously and safely in a place specially designated for this purpose, usually located in the city. The idea of a system of protecting orphans was applied already in the Middle Ages. The oldest surviving *Window of Life* dates back to 1198 and is located in Rome by the initiative of Pope Innocent II in the hospital of the Holy Spirit. In Poland, the first *Window of Life* was opened on 19 March 2006 in Krakow. By April 2012, 41 newborns had been admitted through 49 *Windows of Life* in Poland. In September 2012, a third child was found in the Lone Mother's Home in Matemblewo, Gdansk, in the *Window of Life*. The fact that there are so many "legal" places in Poland where children are dropped off made me implement the first project symbolically referring to the form of the *Window of Life*.

The object entitled: ***The Window of Life*** was made of steel corners, hot-profiled in a workshop in a blacksmith's shop. The sides of the structure, the bottom and the upper surfaces were filled with steel plate, while the front and back were glazed, which, according to my intention, is a kind of tilting window - suggesting the literal possibility of placing a baby in it. Inside the structure there are three sculptural forms reminiscent of eggs-embryos. These works were made of polyester resin according to the author's idea. The transparency of the material used allows the viewer to see the "mystery" which is the content of the egg embryo. The shape of the object is not accidental. The oval form symbolically evokes associations with birth, with life. The unborn child in the mother's womb also takes an embryonic form. My intention was to create objects referring to the idea of life, the still safe egg embryo in a closed form. The procedure of placing these objects inside a specially constructed, non-literal, so called "Window of Life" is to emphasize the possibility of abandoning this "unwanted life". The described object - installation - was designed to be placed in a darkened room, with the possibility of hanging it by the wall and proper lighting.

The Well (from the Infanticide series), spatial installation, 2013.

The next artwork is the installation entitled ***The Well***, from the Infanticide series. It is a group of sculptural objects, symbolically referring to the literal annihilation of an unwanted life. My goal was to refer to the dramatic information intensified for some time, with which I have been confronted through the media every day. These were reports describing the way parents - mother and father - deprived a newborn baby of its life. Human stories, extremely difficult to verbalize, so it seems that they could only be revealed through the language of symbols. One of such ambiguous objects - symbols that I used in my work - is a tin bucket most often used in households (to carry water, store leftovers, waste, etc.). The form of the bucket in this case created a kind of "frame" to describe its content, its interior. I created several objects, which in their form evoked the shape of a steel bucket with a wire handle. Individual objects, each of a different appearance, e.g. the contents of a bucket, were cast from a transparent epoxy resin with "remains", "leftovers", reflected forms resembling the embryonic shape of a child, constitute a group of objects describing the idea of abandonment, getting rid of, humiliation, anti-humanism, loss of life. A dozen or so different objects have been made of epoxy resin, metal plate, steel, fabric, hanged by a metal chain, from the ceiling to the ground, in such a way that the attached objects float low above the ground. The entire sculptural installation was placed in a darkened room and appropriately lightened, thus emphasizing the "content" of the bucket-objects, it created a shadow revealing the atmosphere and dramatism.

Infanticide (from the Infanticide series), a group of objects, 2012.

The artworks made of resin, entitled ***Infanticide***, are a series of objects in a shape disturbingly resembling a biological form, wrapped up, abandoned. All elements of the work have been covered with steel dust, which is a rusty patina. The aim was to emphasize the texture of the objects of their destruction and abandonment. Suggesting biological packaged forms literally refer to real cases of finding unwanted dead newborns in various places and circumstances.

Sculpt-ure (from the Infanticide series) sculptural object, 2013.

The sculptural object entitled ***Sculpt-ure*** is a wooden form that literally refers to the shape of a traditional butcher's table. The heavy construction was made of glued hard oak elements with characteristic steel clasps. The carved table top symbolically refers to the potential possibility of execution.

Your decision, installation, 2016.

Installation entitled ***Your Decision***, consists of three objects, which are made of steel, glass, fabric - white satin, pillows, hospital infant identification bands, so called day after pills - Postinor. The three objects have individual shapes suggesting the form of a "window of life", with a two-way opening/closing mechanism, giving and receiving. I have been interested in the social problem of "nobody's children", "lack of identity", "objectification of the person" for a long time. This installation entitled *Your decision* is a subsequent realization taking up this difficult and current issue in the context of enforcing the anti-abortion act.

Absence (from the Infanticide series), installation, 2015.

Absence is another proposal, a sculptural installation in the context of the above-mentioned problem. The artwork refers in an unobvious way to such notions as: emptiness, breakup, lack, birth, childhood. Massive, wooden, empty forms resembling rural troughs, as well as primitive, simple cradles for children have been filled with cast iron baby comforters attached to a thick coil/ umbilical cord, which at the same time covers the entire installation located directly on the floor.

Object I , Sculptural object, 2017.

Object II , Sculptural object, 2017.

Object I and **Object II** . Objects of minimalist form localize an ambiguous and symbolic message concerning the essence of humanity, at the same time the following phenomena: loss, waste, despair, grief, passing away, mortality, materiality, post-humanism, purity, purification, ethics. Despite the described ambiguity and deliberate lack of title of the work, the message is definitely pessimistic and negative towards the vision of reality or the future.

All the works described above, sculptural objects, installations, realized in the years 2013 - 2017, were presented at an individual exhibition, in the spring of 2017 at the WL4 Space of Art in Gdansk, where I found a very good place for the specific nature of my expression. The informal exhibition space WL4, which unfortunately no longer exists today, was definitely a unique place on the map of Tricity galleries of an exceptional, destructive character. For this reason, exposing subtle, ephemeral works was a rather risky idea because of the domination of the interior architecture, its visible signs, traces of previous life, overlapping meanings and history, ambiguous surface with its faults, holes, imperfections. Taking into account this whole meaningful context, space with its corners and nooks, I carefully composed all objects and installations, sculptures, creating a coherent statement entitled *Vanitas*. All the above mentioned realizations are characterized by a social problem that has been present in the mass media and public debate for several years. Using the style of the term "vanitas", referring in this case to the symbols of time, passing, the process, the cycle of life and death - sculptural objects - in this context occurred as a literal still life. In their approximate form they could have been reminiscent of a "Window of Life" or a cradle for a child, but they were a proof of the existence of emptiness. They reminded us of loss, mourning, lack of existence or discontinuance of this existence.

Sedilation, steel objects, 2019

The latest artwork is a group of sculptural objects made of steel, creating a coherent statement on an extremely depressing subject that has been present in the social sphere for many years, as well as on sexual crimes and offenses committed by the clergy of the Catholic Church. I would like to point out that the above topic provoked me to speak, among other things, because I know the problem from the experience. The issue of the tragic consequences of the criminal activity of a Catholic perpetrator on a child, which was

tragic many years ago, arose in my family. From this point of view, I believe that the author's statement is legitimate. In my work, I symbolically refer to the hierarchy of power identical to that of the Church, to which minors in particular are subordinate at the stages of their education. In the Polish culture and mentality there exists a heavily coded system of subordination to the ecclesiastical hierarchy, which is connected with upbringing, identity, and a scheme in the way of thinking. The work is a criticism of the unethical, criminal activities of the Catholic Church.

Public space projects, selected project proposals

Another aspect of my activity, however, does not mean that my participation in competitions concerning the construction of monuments, architectural compositions or objects in a specific, designated space is a very separate. Mentioning my autonomy, I mainly mean the way of organizing it, which requires a different method of work, because it always concerns a specific, indicated by the organizers topic or thematic range. Before making a decision about the shape and material of a project it is necessary to gather historical, political and sociological knowledge. Very often it is advisable to conduct a local research in order to get to know the space, conditions and specifics. While developing the author's projects, the ability to work in graphic programs such as corel, skethup or Photoshop in order to visualize the future realization as accurately as possible turned out to be important. Currently, most sculptural contests require graphic designs and precise location of projects in the scale and often with the development of green areas. I have an impression that nowadays, apart from an interesting and creative idea for the future realization, the artist should have additional competences such as a graphic designer, architect, sociologist and finally an accountant or a lawyer dealing with the contract and settlement of accounts for the funds allocated for the realization.

***There is no freedom without solidarity*, 2018 Competition for a Polish artifact for the NATO Headquarters in Brussels announced by the Ministry of Foreign Affairs.**

The author's proposal entitled ***No Freedom Without Solidarity***, 2018 submitted to the competition was a scale visualization of the object with a scaled Lech Walesa's portrait, designed to be realized in steel.

The symbol of the social movement "Solidarity" was and undoubtedly is, its leader, Lech Walesa, a Polish politician and trade union activist, an electrician by profession. President of the Republic of Poland from 22 December 1990 to 22 December 1995, co-founder and first chairman of the Solidarity Trade Union, winner of the Nobel Peace Prize (1983). Walesa was one of the leading opposition activists in the period of the People's Republic of Poland and the first President of the Republic of Poland elected by popular vote. The "Time" weekly magazine recognized him as the Man of the Year 1981 and one of the 100 most important people of the century (1999).

In August 1980 he took part in the organisation of a strike planned by Bogdan Borusewicz in the Gdansk Shipyard. On 14 August, he joined the protest of Jerzy Borowczak, Bogdan Felski and Ludwik Pradzynski, who initiated a protest in the shipyard. He was a member of the Strike Committee, and then became its Chairman. The consistency, inflexibility and persistence of Walesa during negotiations with the government delegation led by the Deputy Prime Minister Mieczyslaw Jagielski ended with the signing of the August Gdansk Agreements.

The portrait of Lech Walesa comes from this period, his characteristic silhouette identified with the revolution, transformation, fall of communism and the Solidarity movement itself. In my opinion, the chosen image of the Gdansk's leader carries a very positive message, inspires trust, hope and faith, - it is a symbolic icon of the Solidarity movement. The form of the large-format, graphic portrait cut in steel I referred to the gate, in this case the Historical Gate No. 2 at which Walesa announced the end of the strike on 31 August 1980 and the signing of the Gdansk Agreement. I placed next to the portrait an inscription inspired by the Solidarity movement's logo, created at that time by Jerzy Janiszewski. The graphic sign additionally defined the whole composition, giving meaning and describing the message. I placed quotations in the base of the "showpiece" project: Ronald Reagan, John Paul II, Vaclav Havel, Angela Merkel. The texts were to be cut in a steel plate (5 mm thick) and fixed to the main structure with steel bolts.

The first edition of the Chris Schwarz Award Art Competition announced by the Galicia Jewish Museum in Krakow (Poland).

Chris Schwarz is a late British photographer, founder and first director of the Galicia Jewish Museum in Krakow. His intellectual courage, willingness to ask the most difficult questions and his efforts to find the answers have brought together countless people and given them a new understanding of Polish-Jewish history.

The aim of the competition was to promote and develop contemporary art and to create a field for dialogue in the area of subjects related to history and Polish-Jewish relations.

The theme of the first edition of the competition, entitled **Doors**, was inspired by the story of Stanisław Aronson, a Polish Jew, Holocaust survivor and Home Army veteran, whose story serves to show the broader context of Polish-Jewish relations during World War II.

The Kristalltür project, an idea-oriented proposal, referred to the history and situation of Jews in Poland during the occupation.

On September 15, 1935, the German Reichstag enacted racial laws, which included, among other things, a transcript: "on the protection of German blood and German honor". On the basis of the Acts, executive regulations were issued. The first one was the regulation of 14 November 1935, which developed the arrangements for the citizenship of the Reich and excluded Jews from their rights. Under these acts, Jews could be deprived of Reich citizenship, legal protection and property. Nor could they serve in state offices or in the army. According to the Blood Protection Act, marriages between "Aryans" and "non-Aryans" were forbidden, already concluded marriages of this type were allowed to be dissolved, and intimate relations between them were punishable (they were qualified as the disgrace of the race). As a consequence of the introduction of the laws, Jews were completely eliminated from economic, cultural and social life, as well as confiscated property and real estate.

Until November 1938, efforts were made to prevent massive physical persecution of the Jewish community due to international public opinion. Unfortunately, intensive preparations for the war, reinforcement of the increasingly radical policy of the Third Reich towards the Jews, escalated in the form of the so-called "Crystal Night". From November 9 to 10, 1938, the Nazi squads destroyed almost 200 synagogues, 8,000 shops, demolished 171 residential houses, desecrated almost all Jewish cemeteries (about 26 thousand). Jews were imprisoned in concentration camps. That night became the turning point of the anti-Semitic campaign against the Jews, which was massively raging all over Europe with its planned end: the Holocaust. In the media, at public gatherings and meetings, as well as in the new "pure racial" ideology, they called for a final disposing of the Jews - "rulers of world finances, speculators, warmongers, Bolsheviks and anarchists".

"The Germans must throw off the yoke of the dictatorship of Versailles, the Germans need living space, so the Jews must be expropriated from their plundered estates and forced to emigrate. - such were the main ideas of this campaign.

As the subject of the contest: *The door* I proposed an original design: Kristalltür, whose form and material symbolically referred to the historical event of 9-10 November 1938,

called the "Crystal Night". The violence perpetrated by the Nazis against the Jewish community at that time was a manifestation of anti-Semitism, hatred, discrimination against a selected social group, which was marked and persecuted and, as a consequence, brought about the Holocaust. The proposed object in a way commemorated that event and revealed the problem of discrimination as a manifestation of anti-Semitism. The form of the object resembled an entrance door placed on a stone threshold, which additionally had the function of holding the fragile object and elevating it above the level of the ground, which was cut to a proper shape. I planned to make the door out of several layers of glued, trimmed sheets of opti white glass (white shade). The rectangular shape of the door topped with an arch also referred to the Jewish matzeva - a tombstone stele placed vertically in the cemeteries as a stone or wooden slab. In the centre of the crystal doors, at the height of "Judas", the Star of David - a six-pointed star - was cut out with a stream of water as a religious and national symbol. On the cut out form of the star are visible leaks - such as after painting the symbol with paint, their additional reference was grief, expression of regret, tears, or mourning of the dead. On the left side of the building I planned to place a traditional, decorative brass handle. The object was used, repeatedly touched by human hands.

DEVELOPMENT OF A DESIGN CONCEPT FOR A SCULPTURE COMMEMORATING STANISLAW PYJAS LOCATED IN KRAKOW (POLAND) (artwork indicated for habilitation).

1. Description of the concept of development of the area covered by the competition preparation;

In the green area included in the project, I proposed to create a path made of architectural concrete slabs, thanks to which there will be direct access to the monument dedicated to Stanislaw Pyjas. This place should be supportive of reflection and calmness, therefore, an important conceptual element will be the placement of city benches on the square and keeping the current trees with the lawn around. The proposed object will be a large-format, vertical realization dominating in space. The best view and reception of the work that is intended to be a rusty, post-mortem portrait of a student-oppositionist will be the stand at Oleandry Street.

2. Description of the created design idea of the sculpture and the accepted visual and material solutions;

The sculpture project refers to the commemoration of Stanislaw Pyjas by recalling his most characteristic portrait, which appeared in the public space, media coverage and consciousness of people immediately after his tragic death in May 1977 in Cracow. Pyjas' photo comes from the period of his studies at the Jagiellonian University and was once an icon of a young oppositionist who died bestially beaten by the Security Service. The characteristic black-and-white portrait, heavily graphicised (devoid of details) enlarged, I plan to include in the shape of a gate with an arch. The gate, as a symbol of the passage, in this case also refers to the place at 7 Szewska Street, where the dead Stanislaw Pyjas was found. In addition, the elements symbolizing violence and oppression to which this young man was subjected during his lifetime will be vertical, steel elements - bars as if cut out of prison in such a way as to create a likeness of Stanislaw Pyjas. This sculptural composition placed on a specially designed path made of architectural concrete is a free-standing form integrated into the surroundings. At the front of the composition, directly on the concrete path, steel elements have been embedded in the concrete, which will optically create a negative of Pyjas's portrait. A similar procedure, a description of the figure of Stanislaw Pyjas embedded in the concrete, is to be implemented on a concrete path.

3. Description of the method of making the sculpture, including techniques and other important parts of the artwork completion;

I have planned the realization of the object in steel (corten steel), which in time will be subjected to corrosion as a purposeful anticipated effect. Individual vertical elements of the object will be cut out with a high pressure water stream in such a way that the whole composition creates a graphic portrait of Stanislaw Pyjas. The height of the object 2500 mm, width 1790, steel thickness 40 mm.

Steel corten (characteristics)

Permanently rusting steel called corten as well as courtesan or courtesan steel is characterized by increased resistance to weather conditions, on its surface a layer of patina is formed over time, which slows down the corrosion process. This steel does not require separate surface treatment during production and operation, which significantly reduces costs and environmental impact over the life cycle of the product. Corten steel with increased resistance to weather conditions is used primarily in office and commercial buildings, which in this way gain an interesting and distinctive facade. Corten coffers or panels made of Corten steel are perfectly matched with other materials such as glass, concrete or wood. More and more often, however, the unique appearance and properties of this steel are used in less typical projects, such as monuments, sculptures or cultural

objects. The use of corten steel in a project involves the need to take into account its properties, and to comply with certain features and properties.

Under the influence of weather conditions the material is covered with a thin layer (patina) in a rusty colour, it is a heterogeneous coating, depending on the exposure, climate, environmental aggressiveness, etc. The material "matures" for about 36 months, resulting in a rusty coating on the materials below. Therefore, it is recommended to design washable materials and gravel bands under corten steel elements.

4. The content of the inscriptions proposed to be placed on a concrete path:

Stanisław Pyjas, student, anti-communist oppositionist, born 4.08.1953, was murdered by the Security Service on 7.05.1977. His death caused many thousands of demonstrations in Krakow and the establishment of the Student Solidarity Committee on 15.05.1977.

Dariusz Sitek

WYKAZ DOROBKU ARTYSTYCZNEGO, NAUKOWEGO, ORGANIZACYJNEGO

Dorobek artystyczny po doktoracie:

wystawy indywidualne:

- 2019 - **Nasza wina**, Galeria Punkty, Akademia Sztuk Pięknych w Warszawie, Warszawa
- 2018 - **Realizacja pomnika upamiętniającego postać Stanisława Pyjasa zlokalizowanego w Krakowie.**
- 2017 - **Ucieleśnienie**, Galeria Engram, Katowice Miasto Ogrodów - Instytucja Kultury im. Krystyny Bochenek, Plac Sejmu Śląskiego 2, Katowice
- 2017 - **Vanitas**, WL4 Przestrzeń Sztuki, Gdańsk
- 2016 - **Okno życia**, Centrum Idei Ku Demokracji, Galeria U Panien, Piotrków Trybunalski
- 2013 - **Ucieleśnienie**, Centrum Rzeźby Polskiej w Orońsku, Galeria Kaplica, Orońsko
- 2012 - **Wystawa rzeźby**, salon samochodowy Mercedes-Benz, Witman, Sopot

wystawy zbiorowe:

- 2018 - **wystawa rzeźby pracowników Katedry Rzeźby oraz Wydziału Rzeźby i Intermediów Akademii Sztuk Pięknych w Gdańsku**, Galeria 18 A, Warszawa
- 2017 - **wystawa pokonkursowa na opracowanie koncepcji projektowej rzeźby upamiętniającej postać Stanisława Pyjasa zlokalizowanej w Krakowie**, Galeria Promocyjna, Akademia Sztuk Pięknych im. Jana Matejki w Krakowie, Kraków
- 2017 - **Mistrzostwa Polski w Rzeźbie ze Śniegu w Szklarskiej Porębie**, prezentacja plenerowa, (organizator imprezy, Miejski Ośrodek Kultury, Sportu i Aktywności Lokalnej w Szklarskiej Porębie)
- 2017 - **IV Piotrowskie Biennale Sztuki**, Galeria ODA, Piotrków Trybunalski
- 2016 - **Mała Zbrojownia**, wystawa pedagogów Wydziału Rzeźby i Intermediów Akademii Sztuk Pięknych w Gdańsku, Pałac Sztuki w Krakowie, Kraków
- 2016 - **Konteksty 2**, Wystawa prezentowana w ramach współpracy Wydziału Malarstwa i Rzeźby ASP im. E. Gepperta we Wrocławiu z Wydziałem Rzeźby i Intermediów ASP Gdańsk, Galeria Neon, Wrocław
- 2016 - **WŁAŚCIWOŚĆ / OSOBLIWOŚĆ**, Centrum Rzeźby Polskiej w Orońsku, Orońsko
- 2015 - **Metafora i rzeczywistość**, Zbrojownia Sztuki, Akademia Sztuk Pięknych w Gdańsku, Gdańsk
- 2015 - **Antynomia**, wystawa pracowników Wydziału Rzeźby i Intermediów ASP Gdańsk, Uniwersytet Artystyczny w Poznaniu, Poznań
- 2015 - **III Piotrowskie Biennale Sztuki**, Galeria ODA, Piotrków Trybunalski
- 2015 - **Wątki poboczne**, Fabryka Sztuk, Tczew
- 2015 - **Bez korekty**, Akademia Sztuk Pięknych w Gdańsku, Gdańsk
- 2014 - **III Gdańskie Biennale Sztuki**, Gdańska Galeria Miejska, Gdańsk

- 2014 - **Biało, szaro, czerwone**, wystawa pracowników Wydziału Rzeźby i Intermediów ASP w Gdańsku, Galeria Neon, Wrocław
- 2014 - Wystawa poplenerowa, stała ekspozycja prac w mieście Lappeenranta, Finlandia
- 2013 - **Wystawa pokonkursowa II Piotrowskiego Biennale Sztuki**, Centrum Promocji Młodych, Muzeum Częstochowskie, Częstochowa
- 2013 - **Bez korekty**, Centrum Sztuki Galeria EL, Elbląg
- 2013 - **Wrocław. Gdańsk. Korelacje**, ASP Gdańsk
- 2013 - **II Piotrowskie Biennale Sztuki**, Galeria ODA, Piotrków Trybunalski
- 2012 - **Wobec przestrzeni**, Nadbałtyckie Centrum Kultury, w ramach Festiwalu Metropolia jest Okey, Centrum św. Jana, Gdańsk
- 2012 - **3D, Adrianna Majdzińska, Dariusz Sitek, Małgorzata Wiśniewska**, Galeria ASP, Gdańsk

konkursy, stypendia, nagrody, realizacje:

- 2019 - **III miejsce, Mistrzostwa Polski w Rzeźbie ze Śniegu w Szklarskiej Porębie**, (organizatorem imprezy był Miejski Ośrodek Kultury, Sportu i Aktywności Lokalnej w Szklarskiej Porębie).
- 2018 - **Realizacja pomnika upamiętniającego postać Stanisława Pyjasa zlokalizowanego w Krakowie.**
- 2018 - **III miejsce, Mistrzostwa Polski w Rzeźbie ze Śniegu w Szklarskiej Porębie**, (organizatorem imprezy był Miejski Ośrodek Kultury, Sportu i Aktywności Lokalnej w Szklarskiej Porębie).
- 2017 - **I nagroda w Konkursie na opracowanie koncepcji projektowej rzeźby upamiętniającej postać Stanisława Pyjasa zlokalizowanej w Krakowie**
- 2017 - **III miejsce, Mistrzostwa Polski w Rzeźbie ze Śniegu w Szklarskiej Porębie**, (organizatorem imprezy był Miejski Ośrodek Kultury, Sportu i Aktywności Lokalnej w Szklarskiej Porębie)
- 2015 - **Stypendium Kulturalne Miasta Gdańska**
- 2015 - **Nagroda Specjalna - III Piotrowskie Biennale Sztuki**, Galeria ODA, Piotrków Trybunalski, Centrum Idei Ku Demokracji w Piotrkowie Trybunalskim
- 2014 - **Nagroda III stopnia Rektora Akademii Sztuk Pięknych w Gdańsku**
- 2014 - **III Gdańskie Biennale Sztuki 2014**, Gdańska Galeria Miejska, Gdańsk
- 2014 - **Udział w konkursie na projekt elewacji budynku przy ulicy Hemara w Gdańsku Wrzeszczu na terenie Projektu Garnizon**, organizowanego przez Grupę Inwestycyjną Hossa SA.
- 2014 - **Stypendium Kulturalne Miasta Gdańska**, Fundusz Mobilności
- 2014 - **Bałtyckie Sympozjum Kamienia 2014**, Międzynarodowy plener rzeźbiarski oraz sympozjum, Imatra, Finlandia
- 2013 - **I nagroda - II Piotrowskie Biennale Sztuki**, Galeria ODA, Piotrków Trybunalski nagroda Przewodniczącego Rady Miasta Piotrkowa Trybunalskiego
- 2013 - **W hołdzie Polskim Artystom Baletu**, konkurs na projekt pomnika, Warszawa
- 2013 - **Rzeźba**, dokumentacja wideo wystawy indywidualnej prof. Sławoja Ostrowskiego w Centrum Rzeźby Polskiej w Orońsku, czas 20`10 min.
- 2013 - **Ucieleśnienie**, dokumentacja wideo wystawy indywidualnej dr Dariusz Sitka w

- Centrum Rzeźby Polskiej w Orońsku, czas 13`32 min.
- 2013 - **Bez korekty prof. Stanisław Radwański i jego absolwenci**, dokumentacja wideo w Galerii EL, Elbląg, czas 10`13 min.
- 2012 - **Konkurs na projekt obiektu przestrzennego z cegły klinkierowej**, Wrocław

Dariusz Sitek

Współpraca przy realizacjach:

- 2019 – **Przemoc i Pamięć**, Muzeum Sztuki Współczesnej MOCAK w Kralovie
- 2018 - **PRZEMOC I PAMIĘĆ Badania SRV Sektion Rassen- und Volkstumsforschung**, (współpraca z dr Dorotą Nieznalską) Muzeum Miasta Gdyni, Gdynia
- 2017 - **Kolekcja Institut für Deutsche Ostarbeit**, (współpraca z dr Dorotą Nieznalską) Gdańska Galeria Fotografii, Muzeum Narodowe w Gdańsku, Gdańsk
- 2017 - **Zaczęło się w Gdańsku**, montaż filmu czarno – białego z dźwiękiem, czas 16 min dla dr Doroty Nieznalskiej
- 2017 - **Institut für Deutsche Ostarbeit**, montaż filmu czarno – białego z dźwiękiem w wersji polskiej/angielskiej, czas 8 min (współpraca z dr Dorotą Nieznalską)
- 2017 - **Kompilacja filmu Rene Spitz, pt.: Psychogenic diseases in infancy, 1952**, montaż filmu czarno-białego, bez dźwięku, czas 12 min/pętla (współpraca z dr Dorotą Nieznalską)
- 2015/16- **Przeszłość, która nie chce przeminąć**, (współpraca z dr Dorotą Nieznalską) Państwowa Galeria Sztuki w Sopocie, Sopot
- 2015 - **Nazwy, których nikt już nie wymienia**, montaż filmu kolorowego z dźwiękiem, czas 37 min (współpraca z dr Dorotą Nieznalską)
- 2015 - **Pruskie noce**, montaż filmu czarno - białego z dźwiękiem, czas 18`04 min/pętla (współpraca z dr Dorotą Nieznalską)
- 2014 - **Schlesier Ehrenmal – Pomnik ku czci Ślązaków w Wałbrzychu**, montaż filmu jednokolorowego z dźwiękiem, czas 10`15 min/pętla (współpraca z dr Dorotą Nieznalską)
- 2014 - strona projektu: www.tannenberg-denkmal.com (współpraca z dr Dorotą Nieznalską)
- 2014 - animacja komputerowa 3D, w ramach projektu www.tannenberg-denkmal.com (współpraca z dr Dorotą Nieznalską)
- 2014 - **Tannenberg-Denkmal**, montaż filmu czarno – białego z dźwiękiem, czas 8`30 min/pętla (współpraca z dr Dorotą Nieznalską)
- 2014 - **Tannenberg-Denkmal kult pamięci!**, montaż filmu czarno – białego z dźwiękiem czas 7`12 min/pętla dla dr Doroty Nieznalskiej
- 2013 - **Suur-Suomi (Wielka Finlandia)**, montaż filmu czarno - białego z dźwiękiem zawierającego materiały archiwalne (współpraca z dr Dorotą Nieznalską)
- 2013 - **Macht Urlaub**, montaż filmu kolorowego z dźwiękiem, czas 6`20 min/pętla (współpraca z dr Dorotą Nieznalską)

Dariusz Sitek

Dorobek artystyczny przed 2011 rokiem:

wystawy indywidualne:

- 2010 - **Wystawa Rzeźby**, Galeria Refektarz, Kartuzy
- 2010 - **Rzeźba**, Mała Galeria, Gdańsk
- 2010 - **Portret**, Gdańskie Towarzystwo Przyjaciół Sztuki, Galeria Punkt, Gdańsk
- 2007 - **Wystawa Rzeźby**, Gdańska Galeria Rzeźby, Gdańsk
- 2000 - **Rysunek w obrazie**, Galeria Refektarz, Kartuzy
- 1996 - **Wystawa podyplomowa**, Galeria Żak, Gdańsk

wystawy zbiorowe:

- 2011 - **Artyści Wybrzeża Janowi Heweliuszowi w czterechsetlecie urodzin wielkiego astronoma**, sala Morska Ratusza Głównego Miasta w Gdańsku, Gdańsk
- 2011 - Galeria Magazyn Sztuki, Gdańsk
- 2010 - **Teren Publiczny**, Festiwal Sztuk Wizualnych, Pomorski Park Naukowo-Techniczny, Gdynia
- 2008 - **Wystawa poplenerowa**, Miejski Ośrodek Kultury, Malbork
- 2008 - **Wykładowcy ASP w Gdańsku**, Galeria BWA, Galeria za Szybą, Galeria Ceramiki, Wrocław
- 2008 - **Wystawa zbiorowa**, Galeria Winda, Gdańsk
- 2007 - **Rzeźba dla Miasta Gdańska**, wystawa pokonkursowa, Gdańska Galeria Rzeźby, Gdańsk
- 2005 - **Mistrzowie Rzeźby**, Gdańska Galeria Rzeźby, Gdańsk
- 2001 - **Rzeźba i rysunek**, Ośrodek pracy twórczej, Galeria Podlaska, Biała Podlaska
- 2001 - **Trwanie**, Galeria EL, Elbląg
- 2000 - **Na Wieży**, wystawa trzynastu twórców różnych dyscyplin artystycznych, Galeria Sztuki Współczesnej, Gdańsk
- 2000 - **Przegląd Artystyczny Lato 2000**, Galeria 78, Gdynia
- 2000 - **Oliwa bliżej Gdańska, Gdańsk bliżej sztuki**, Galeria Artystycznej Inicjatywy, Dworek, Gdańsk
- 1999 - **6/6**, Galeria Rzeźby, ZAR, Kraków
- 1999 - **Malarstwo Grafika Rzeźba**, Galeria 78, Gdynia
- 1999 - **Forma i czas**, Mała Galeria, Gdańsk
- 1998 - **Sztuka Rzeźby**, Gdańska Galeria Rzeźby, Gdańsk
- 1998 - **Salon Wiosenny**, Galeria ZAR, Warszawa
- 1997 - **Wykładowcy ASP w Gdańsku**, Wojewódzki Ośrodek Kultury w Elblągu, Elbląg
- 1997 - **Salon Wiosenny**, Galeria ZAR, Warszawa
- 1996 - **Gdańska Grupa**, wystawa pod patronatem ASP w Gdańsku, Polski Instytut Kultury, Londyn, Anglia
- 1995 - **Chmielno-artyści tworzący na Kaszubach**, Gminny Ośrodek Kultury, Chmielno

Dariusz Sitek

Praca organizacyjna na rzecz uczelni:

- Przewodniczący Wydziałowej Komisji Wyborczej, 2012-2019
- Członkostwo w Radzie Wydziału Rzeźby, następnie Radzie Wydziału Rzeźby i Intermediów ASP w Gdańsku.
- Członek Uczelnianej Odwoławczej Komisji Dyscyplinarnej dla studentów, 2017-2019
- Członek Uczelnianej Komisji Rekrutacyjnej
- Sekretarz egzaminów wstępnych na Wydziale Rzeźby, 2011
- Asystent podczas egzaminów wstępnych od, 2009-2017
- Dyżury podczas Dni Otwartych na Wydziale Rzeźby i Intermediów, konsultacje dla kandydatów na studia, udział w Targach Akademii na Uniwersytecie Gdańskim
- Organizacja wystawy studenckiej związanej z wydarzeniem - wernisaż wystawy *RE_KON_FIGURACJE*, Konferencja, 2019
- Oprowadzanie młodzieży licealnej z Węgorzewa po Wydziale Rzeźby i Intermediów, 2018
- Koordynacja, opieka i realizacja wraz z dr Dorotą Nieznalską, pleneru w Centrum Rzeźby Polskiej w Orońsku dla studentów Wydziału Rzeźby i Intermediów
- Realizacja dokumentacji wideo wszystkich powstałych w trakcie pleneru w CRP Orońsko, prac i interwencji studentów. Realizacja filmu z dźwiękiem http://asp.gda.pl/pl/wydzial_ri#gallery-id=126&image=0
- Organizacja wykładu kuratorskiego, Michała Bieńka, kuratora z Wrocławia *Współczesne interwencje artystyczne w przestrzeniach publicznych - strategie, sensory, znaczenia. Na przykładzie doświadczeń Europejskiej Stolicy Kultury Wrocław 2016 (projekt „Wrocław – wejście od podwórza”) i Przeglądu Sztuki SURVIVAL*, Audytorium ASP Gdańsk (współpraca z dr Dorotą Nieznalską), 2017
- Organizacja wykładu kuratorskiego, dr Wojciecha Szymańskiego, historyka sztuki z Krakowa, *Pomnik – antypomnik – amnezja – anamneza. Czyje życie godne jest upamiętniania? Rzeźba pomnikowa dzisiaj*, Audytorium ASP Gdańsk, (współpraca z dr Dorotą Nieznalską), 2017
- Opracowanie plakatów związanych z wykładem kuratorskim, dr Wojciecha Szymańskiego i wykładem kuratorskim, Michała Bieńka (współpraca z dr Dorotą Nieznalską), 2017
- Konsultacje dla kandydatów na studia na kierunek Rzeźba i Intermedia
- Oprowadzanie wycieczki uczniów z Państwowego Liceum Sztuk Plastycznych w Gdyni-Orłowie po pracowniach Wydziału Rzeźby gdańskiej uczelni
- Demontaż i przygotowanie wszystkich prac do transportu całej obszernej wystawy, pt.: *Właściwość/osobliwość*, Wydział Rzeźby i Intermediów, Akademia Sztuk Pięknych w Gdańsku, w Centrum Rzeźby Polskiej w Orońsku
- Organizacja wystawy *Metafora i rzeczywistość*, Zbrojownia Sztuki, Akademia Sztuk

Pięknych w Gdańsku, Gdańsk

- Organizacja wystawy: *Rzeźba 3. Sławoj Ostrowski, Stanisław Radwański, Edward Sitek*, Państwowa Galeria Sztuki, Sopot
- Udział w szkoleniu z pierwszej pomocy organizowanej przez firmę doradczą kontrolną BHP i PPOŻ Kwadro
- Recenzja pracy dyplomowej Pani Agnieszki Jagiełło, 2016
- Recenzja pracy dyplomowej Pana Sławomira Cudzicha – Bularza, 2017
- Recenzja pracy dyplomowej Pana Arkadiusz Gieniusza, 2018
- Orowadzanie grupy uczniów z Liceum Plastycznego w Oliwie po pracowniach Wydziału Rzeźby i Intermediów
- Udział w organizacji wystawy: *Najlepsze Dyplomy w zakresie sztuk pięknych, Akademia Sztuk Pięknych w Gdańsku*,
- Koordynator wydziałowy ds. www
- Praca w zespole redakcyjnym nad monografią: *bez korekty, prof. Stanisław Radwański i jego absolwenci*, wyd.: *Akademia Sztuk Pięknych, Wydział Rzeźbi i Intermediów*, 2014, ISBN 978-83-62759-62-0
- Członek zespołu redakcyjnego przygotowującego monografię twórczości prof. Edwarda Sitka, wyd.: *Akademia Sztuk Pięknych, Wydział Rzeźby i Intermediów*, 2015 ISBN: 978-83-62759-94-1
- Redakcja naukowa monografii twórczości prof. Edwarda Sitka, 2015
- Opracowanie dokumentacji, katalogu prac do monografii twórczości prof. Edwarda Sitka, 2015
- Opracowanie kalendarium do monografii twórczości prof. Edwarda Sitka, 2015
- Organizacja wystawy *Bez korekty*, Akademia Sztuk Pięknych w Gdańsku, Gdańsk 2015
- Komisarz wystawy z okazji 70-lecia ASP, 2015
- Opieka - Wydziałowy Plener Rzeźbiarski SKOKI, 2018, Poznań
- Opieka - Mistrzostwa Polski w Rzeźbie ze Śniegu w Szklarskiej Porębie, prezentacja Plenerowa. Organizatorem imprezy był Miejski Ośrodek Kultury, Sportu i Aktywności Lokalnej w Szklarskiej Porębie, w latach: 2017, 2018, 2019
- Organizacja wystawy w *Galerii Promocyjnej Akademii Sztuk Pięknych im. Jana Matejki w Krakowie*, Kraków 2018
- Przygotowanie merytoryczne tekstów i fotografii do wydawnictwa *Dyplomy 2013*, dla Wydziału Rzeźby i Intermediów ASP Gdańsk
- Organizacja wystawy zbiorowej *Wrocław. Gdańsk. Korelacje*, ASP Gdańsk, 2014
- Organizacja Ogólnopolskiej Wystawy *Najlepsze Dyplomy Akademii Sztuk Pięknych*, 2014
- Prowadzenie zajęć dla zainteresowanych osób w ramach promocji ASP i akcji: *Nocy muzeów w Gdańsku*
- Organizacja wystawy zbiorowej Centrum Sztuki Galeria EL, *Bez korekty*, Elbląg, 2013
- Organizacja wystawy zbiorowej *Wrocław. Gdańsk. Korelacje*, ASP Gdańsk, 2013
- Zespół do spraw organizacji wystawy pracowników ASP *Dialog*, 2013
- *Rzeźba*, dokumentacja wideo wystawy indywidualnej prof. Sławoja Ostrowskiego w

- Centrum Rzeźby Polskiej w Orońsku, czas 20`10 min. 2013
- *Ucieleśnienie*, dokumentacja wideo wystawy indywidualnej dr Dariusz Sitka w Centrum Rzeźby Polskiej w Orońsku, czas 13`32 min. 2013
 - *Bez korekty*, dokumentacja wideo wystawy indywidualnej prof. Stanisława Radwańskiego w Galerii EL, Elbląg, czas 10`13 min.

Projekty badawcze i edukacyjno-popularyzatorskie:

1. Technologia tworzyw sztucznych - projekt badawczy prowadzony od 2015 roku.

Zajęcia praktyczne, nauka tworzenia form silikonowych, zapoznanie się z właściwościami fizycznymi i chemicznymi silikonów i ich wykorzystaniem, podstawowe wiadomości o silikonach, gumosilach i kauczukach. Zajęcia praktyczne, nauka tworzenia obiektów z żywic poliestrowych, zapoznanie się z właściwościami fizycznymi i chemicznymi żywic i ich wykorzystaniem.

Cel poznawczy: Zdobyć podstawowej wiedzy z zakresu wykonywania form gumowych (silikonowych) wielokrotnego użytku. Zdobyć podstawowej wiedzy z zakresu wykonywania obiektów (przy użyciu form gumowych) z tworzyw sztucznych (żywice poliestrowe) z wykorzystaniem wypełniaczy i barwników.

Cel kształcący: Praktyczna znajomość posługiwania się narzędziami i materiałami związanymi z tworzywami sztucznymi (silikony, żywice). Tworzenie silikonowych form i na ich podstawie odtwarzanie obiektów w tworzywie sztucznym (żywica)

Cel praktyczny: praca w grupie.

2. Organizacja wykładu kuratorskiego, dr Wojciecha Szymańskiego

Pomnik – antypomnik – amnezja – anamneza. Czyje życie godne jest upamiętniania? Rzeźba pomnikowa dzisiaj, Audytorium ASP Gdańsk, (współpraca dr Dorota Nieznalska) 2017

Opis:

Dwie ostatnie dekady XX wieku oraz początek XXI wieku to czas naznaczony zwrotem pamięciowym w teorii i praktyce artystycznej. Zmiany społeczno-polityczne i mentalne, do których doszło na przełomie lat osiemdziesiątych i dziewięćdziesiątych, a także ważne debaty publiczne o przeszłości historycznej, jakie się wówczas rozpoczęły, wpłynęły na nowe postrzeganie problemu pamięci i artystycznych form jej wyrazu. Próby opisu i analizy takich fenomenów jak pamięć zbiorowa, pamięć kulturowa czy pamięć komunikatywna, miejsca pamięci, a także związek pomiędzy pamięcią a historią, szybko przeniesione zostały na problematykę artystyczną. Ostatnie trzydziestolecie to zatem także czas powstawania nowej postawy nie tylko wobec przeszłości z jej historycznym i pamięciowym wymiarem, lecz również okres, w którym pojawiły się nowe próby i nowe sposoby upamiętniania w

rzeźbie pomnikowej. Antymonumentalizm i antypomniki to tylko wybrane, aczkolwiek najważniejsze fenomeny, jakie się uwidoczniły w polu rzeźby. Wykład poświęcony zostanie polskim oraz światowym przykładom powstających w ramach tego nowego nurtu prac. Na wybranych przykładach ukazane zostaną sposoby wytwarzania miejsc pamięci i dyskursywnego myślenia o przeszłości historycznej, jak również domagające się swoich sposobów upamiętnienia przestrzenie niepamięci kulturowej, wyparte narracje oraz kontr-narracje.

3. Organizacja wykładu kuratorskiego, Michał Bieniek *Współczesne interwencje artystyczne w przestrzeniach publicznych - strategie, sensy, znaczenia. Na przykładzie doświadczeń Europejskiej Stolicy Kultury Wrocław 2016 (projekt „Wrocław – wejście od podwórza”) i Przeglądu Sztuki SURVIVAL.*

Opis:

Projekt „Wrocław – wejście od podwórza” był częścią programu sztuk wizualnych ESK Wrocław 2016, którego kuratorem był Michał Bieniek. Realizacja działań w ramach projektu rozpoczęła się w 2015 roku, trwała do końca roku 2016. Projekt polegał na realizacji interwencji artystycznych w zaniedbanych zakątkach Wrocławia, przede wszystkim na podwórkach. Artyści działając w danej przestrzeni współpracowali z mieszkańcami, w taki sposób, iż wypracowane rozwiązania były wspólnie wynegocjowaną pracą. Celem projektu była próba obudzenia świadomości odpowiedzialności za przestrzeń tak ludziom bliską, a jednak „niczyją” – porzuconą, nieutrzymaną. Jednocześnie poprzez projekt, chcieliśmy spróbować obudzić potencjał do działania w mieszkańcach – zaktywizować ich. Zależało nam także na dotarciu z działaniami artystycznymi bezpośrednio do odbiorców oraz na tak rzadkim spotkaniu odbiorców bezpośrednio z artystami. SURVIVAL to artystyczne przedsięwzięcie obliczone na maksimum konfrontacji z widzem, realizowane w przestrzeni publicznej poza instytucjami wystawienniczymi. Ambicją organizatorów Przeglądu jest wprowadzenie podnoszonych przez młodą współczesną sztukę problemów do społecznego dyskursu i prowokowanie odbiorców do żywych reakcji. Artyści SURVIVALU podejmują wyzwanie miejskiej dżungli realizując swoje projekty w miejscach porzuconych, w gmachach publicznych i na otwartych przestrzeniach. Impulsem do działań jest gęsta od znaczeń przestrzeń miejskich aglomeracji. Kontekst sytuacyjny określa charakter interwencji, możliwy sposób interpretacji siebie zanurzonego we współczesnym świecie. Sztuka realizowana poza obszarami, gdzie jej obecność jest usprawiedliwiona i chroniona, zderza się z rzeczywistością zaanektowaną przez masowe środki przekazu, reklamę, ekonomię i politykę. W zderzeniu tym może okazać zarówno swoją wielkość, jak i odsłonić swoją słabość i zbędność.

Dariusz Sitek

Katalogi /monografie – współpraca, realizacja

Monografia twórczości prof. Edwarda Sitka, 2015

- Członek zespołu redakcyjnego przygotowującego monografię twórczości prof. Edwarda Sitka, wyd.: Akademia Sztuk Pięknych, Wydział Rzeźby i Intermediów, 2015
ISBN: 978-83-62759-94-1
- Redakcja naukowa monografii twórczości prof. Edwarda Sitka, 2015
- Opracowanie dokumentacji, katalogu prac do monografii twórczości prof. Edwarda Sitka, 2015
- Opracowanie kalendarium do monografii twórczości prof. Edwarda Sitka, 2015

- Przygotowanie merytoryczne tekstów i fotografii do wydawnictwa *Dyplomy 2013*, dla Wydziału Rzeźby i Intermediów ASP Gdańsk

- Praca w zespole redakcyjnym nad monografią: *bez korekty, prof. Stanisław Radwański i jego absolwenci*, wyd.: Akademia Sztuk Pięknych, Wydział Rzeźby i Intermediów, 2014, ISBN 978-83-62759-62-0

Działalność dydaktyczna

2015-2019 - Projekt badawczy w ramach Działalności Statutowej prowadzony dla studentów II roku Podstaw Rzeźby. *Technologia tworzyw sztucznych*. Jedna godzina tygodniowo.

a) wskazanie celu badania

W ramach pracowni „technologia żywic i silikonów” wraz ze studentami zamierzaliśmy przeprowadzić badania nad praktycznym wykorzystaniem silikonów w praktyce rzeźbiarskiej. Badania dotyczyły ustalenia jakie sylikony nadają się do użycia w wypadku ściągania form silikonowych z modeli glinianych, a jakie do ściąganie form z modeli gipsowych, jakie potrzebne będą izolatory. Jakie i w jakiej proporcji powinny być użyte zagęszczacze, tak aby nakładany silikon nie spływał z modelu, ale jednocześnie wiernie odtwarzał drobne detale modelunku. Ważne było też, aby przeprowadzić doświadczenia dotyczące odpowiedniego odpowietrzania form, jak i masy silikonowej. W dalszej kolejności doświadczenia miały odpowiedzieć na pytanie jaki podział formy silikonowej jest optymalny dla konkretnego modelu rzeźbiarskiego, tak aby zdjęcie formy nie uszkodziło modelu i jednocześnie było odpowiednie do powielania go w różnych

tworzywach np. żywicach Polimal 109. Doświadczeniu podlegał cały proces poprawnego wykonania formy silikonowej począwszy od odpowiedniej izolacji (jeżeli taka będzie potrzebna) poprzez przygotowanie odpowiedniej masy ,w zależności: albo gęsta nie spływająca, służąca do nakładania na powierzchnię modelu, albo lejna mocno penetrująca do form zalewanych), tak zwany podział formy silikonowej, uzbrojenie i umieszczenie elementów kotwiących silikon w formie gipsowej. Układ i podział formy okalającej umożliwiający rozłożenie całej formy i wydobywanie modelu.

b) opis realizowanych prac

Zajęcia dotyczyły praktycznego wykorzystania żywic poliestrowych z użyciem ich do wcześniej wykonanych form silikonowych. Doświadczenia polegały na wykonywaniu serii próbek żywicznych sprawdzających i pokazujących możliwości tworzywa. Próby barwy, transparentności i możliwości imitacji, użycia różnego rodzaju wypełniaczy czy kruszywa (sztuczny kamień, sztuczny brąz itp.). Badania dotyczyły również czasu wiązania żywic, zastosowania odpowiednich proporcji katalizatora. Użycia odpowiednich barwników, zagęszczaczy i wypełniaczy. Badania efektu, jak różna ilość tych czynników wpływa na powierzchnie i strukturę odlewu. Zbrojenie masy żywicznej matą szklaną lub rowingiem (pocięta mata szklana).

c) opis najważniejszych osiągnięć

W ramach zajęć studenci II roku wydziału Rzeźby i Intermediów zrealizowali silikonowe formy odlewów gipsowych głów wykonywanych na zajęciach w pracowni podstaw rzeźby. Formy te posłużyły do wykonania żywicznych odlewów w których zastosowano różne wypełniacze. Każdy ze studentów biorących udział w zajęciach wykonał po jednym odlewie silikonowym, oraz z tej formy silikonowej dokonał kopi żywicznej z odpowiednim, przez siebie wybranym wypełniaczem. Były to takie wypełniacze jak grys marmurowy (czerwony, biały, czarny), pył aluminium, pył żelaza, był brązu, grafit czy czarna ziemia.

d) opis wykorzystania uzyskanych wyników

Wszystkie te doświadczenia mają na celu zdobycie praktycznych umiejętności potrzebnych studentom do samodzielnego wykonania form silikonowych wielokrotnego użytku i modeli żywicznych odlewanych z tych form, imitujących prawie dowolne materiały. Studenci nabyli umiejętność pracy z tworzywami sztucznymi zarówno w odlewach jak i nakładaniu masy żywiczno-szpachlowej, retuszu i prac wykończeniowych nadających ostateczny wygląd odlewu co wiązało się z opanowaniem podstaw szlifowania, polerowania materiału żywicznego.

2013-2019 - Asystent na Wydziale Rzeźby i w Pracowni Podstaw Rzeźby u prof. J. Szczypki.
I i II Rok, 4 semestry, 16 godzin tygodniowo.

Zajęcia w pracowni podstaw rzeźby oparte są przede wszystkim o studium postaci z natury. W ramach studium podejmowane są tematy dotyczące portretu, aktu w zróżnicowanych układach, płaskorzeźby, detalu anatomicznego. Podczas pracy z modelem studenci wnikliwie analizują konstrukcyjno anatomiczną budowę modelu, proporcje, wzajemne relacje mas i kierunków. W oparciu o tę analizę budują w skali 1:1 kompozycje rzeźbiarskie, poczynając od prawidłowo wykonanej konstrukcji, poprzez etap modelowania w glinie i na odlewie gipsowym kończąc. Cały proces kształcenia polega na korektach indywidualnych, z uwzględnieniem możliwości manualno-kreacyjnych każdego studenta. Celem kształcenia jest wypracowanie nawyku systematycznej pracy, podczas której student opanowuje podstawowy język rzeźbiarski, oraz nabywa niezbędne umiejętności warsztatowe, potrzebne do zrealizowania rzeźby w gipsie i innych materiałach takich jak beton, kleje, masy ceramiczne. Podczas zajęć studenci opanowują technologie wykonywania form sztuczkowych i silikonowych a także przechodzą praktyczne ćwiczenia z anatomii. Studentom II roku, zwłaszcza w semestrze letnim pozwalam na bardziej indywidualne podejście do tematów i własną próbę interpretacji modelu.

2019 - Opieka - *Mistrzostwa Polski w Rzeźbie ze Śniegu* w Szklarskiej Porębie, Organizatorem imprezy był Miejski Ośrodek Kultury, Sportu i Aktywności Lokalnej w Szklarskiej Porębie

2018 - Opieka - Wydziałowy Plener Rzeźbiarski SKOKI, Poznań

2018 - Opieka - *Mistrzostwa Polski w Rzeźbie ze Śniegu* w Szklarskiej Porębie, prezentacja Plenerowa. Organizatorem imprezy był Miejski Ośrodek Kultury, Sportu i Aktywności Lokalnej w Szklarskiej Porębie

2017 - Opieka - *Mistrzostwa Polski w Rzeźbie ze Śniegu* w Szklarskiej Porębie, imprezy był Miejski Ośrodek Kultury, Sportu i Aktywności Lokalnej w Szklarskiej Porębie

2016 - Koordynacja, opieka i realizacja wraz z dr Dorotą Nieznalską, pleneru w Centrum Rzeźby Polskiej w Orońsku dla studentów Wydziału Rzeźby i Intermediów Akademii Sztuk Pięknych w Gdańsku

2014 - *Bałtyckie Sympozjum Kamienia 2014*, Międzynarodowy plener rzeźbiarski oraz sympozjum, Imatra, Finlandia. Opieka nad studentami z ASP Gdańsk

Dariusz Sitek